

Okulumuz öğrencilerinin TÜBİTAK bölge yarışmalarında sergilenmek üzere hazırladığı projeler nicel olarak rekor kırdı. 81 proje ile Batmandan en çok proje gönderen okul olduk. Ayrıca Türkiye çapında da 3. olduk. Metin Örgü – Kendal Göl ve M. Ali Çıra yönetiminde bu başarıyı bizlere yaşatan öğrencilerimize Van yolunda başarılar dileriz.

2001 yılından beri Batman Anadolu Lisesi yayını olarak senede en az dört sayı olmak üzere yayınlanmakta olan Eflatun Gazetesi 15.yılına merhaba dedi. 2001 yılından beri emeği ve katkısı olan başta M.Sait Batti müdürümüz, Yusuf Özkan, Diyaettin Okuyan müdürlerimiz ve şimdiki okul müdürümüz Mehmet Konak'a çok teşekkür ederiz. Editör düzeyinde ve yazı, şiir ve karikatür düzeyinde katkı sunan tüm öğrencilerimize teşekkür ederiz. Öğretmenlerimize ve maddi katkı sunan herkese çok teşekkür ederiz. Gazetenin yasal prosedür işlemleri için destek sunan Şuayip Alp hocamıza teşekkür ederiz.

Badminton yarışmasında İL BİRİNCİSİ OLDUK

Okulumuz öğrencileri il genelinde yapılan badminton yarışmalarında il birincisi olmayı başardı. Öğretmenlerimiz Cevat Gezer, Ziya Sütçü ve Taha Çeter yönetiminde bu yıl bir çok sportif başarıya imza atan öğrencilerimizi ve öğretmenlerimizi tebrik ediyor başarılarının devamını diliyoruz.

Şiir yarışmasında birinci olduk

Öğrencilerimiz birçok alanda olduğu gibi şiir yarışmalarında da dereceler elde ediyor. Batman Ahmedî Xanî Kültür ve İnanç derneğinin düzenlediği Kürtçe şiir yarışmasında öğrencilerimiz 1.lik derecesi başta olmak üzere bir çok derece elde etmeyi başardı. Öğrencilerimizden Zehra Uğur il birincisi oldu. Katılan ve derece elde eden tüm öğrencilerimiz tebrik eder başarılarının devamını diliyoruz.

BATMAN ANADOLU LİSESİ YAYINI: EFLATUN

Batman Anadolu Lisesi yayını olan Eflatun gazetesi şubat 2001 yılından beri düzenli aralıklarla yayınlanmakta olan bir gazetedir. Senede en az 4 sayı çıkarılmaktadır. Gazetemizin temel misyonu, öğrenci endekli bir gazete olmaktır. Gazetemizin amacı öğrencilerimize bir sosyal alan yaratmaktır. İnanıyoruz ki öğrenciler bu şekilde kendini ifade ederse çok ciddi katkılarla donatılmış olacaklardır. Gazete kendi kendini finanse etmektedir. Gazete yönetiminde yer alan öğrencilerimiz dersane yoğunluklu olmak üzere reklam katkısı ile gazetenin finans sorununu çözmektedirler. Gazetenin yazı işleri müdürü bir öğretmen, onun dışında yazı seçme kurulu öğrencilerden, bilgisayar sorumluları (gelen ve seçilen yazıları bilgisayara aktaran) öğrencilerden ve finans temin grubu öğrencilerden oluşmaktadır. Yazı işleri müdürü olan öğretmen (ERCAN BAYHAN) koordinasyondan sorumludur. Geri kalan işlerin çoğunluğunu öğrencilerimiz başarmaktadır. Öğrencilerimiz her sene sirkülasyonla değişebilmektedir. Yeni yeni öğrencilerle devam ediyoruz. Bu durumda bir çok öğrenciye ulaşmaktayız. Gazetemizde genellikle öğretmen yazılarına yer vermiyoruz. Yazı işleri müdürünün (ERCAN BAYHAN) düzenli tek yazısı dışında öğretmen yazılarına yer vermiyoruz. Bunkdaki amaç, öğretmen zaten özgüvenini sağlamıştır, oysa öğrencinin özgüvenine ihtiyacı vardır. Dolayısıyla gazetemizin temel anlayışlarından biri de öğrencilerimize öz güven kazandırmaktır. Gazetede öğrencilerden gelen orijinal yazı-şiir -karikatür-bulmaca gibi çalışmalarını yayınlamaktayız. Gazetemizin sayfa sayısı on ikidir. Bunun dışında ilk sayfamız okul haberleri, ikinci sayfamız genellikle kültür sanat haberleri, üçüncü sayfamız ise bilim teknik haberleri ile yayınlanmaktadır. Öğrencinin getirdiği yazı eğer ona ait yazı değilse hazırlayan olarak o yazı yayınlanmaktadır. **Gazetemizin sene başındaki ilk sayısında üniversiteyi kazanan**

öğrencilerimizin listesini de yayınlıyoruz. Bu çok ilgi çekmektedir. Hatta maddi sorun olmadığı zaman, kazananların yer aldığı gazeteyi, tek tek kim hangi üniversiteyi kazanmışsa oraya yolluyoruz. Bu durumda çok ilgi çektik ve öğrencilerimiz çok mutlu olduklarını defalarca bize bildirmişleridir. Bir öğrencimiz, kendi fakülte dekanının, elinde gazete nüshasını görünce, gazeteyi çok beğendiğini söyleyip fakülte panosuna astığını söylemiştir. (Eskişehir Tıp Fakültesi)

Gazetemizin amacına ulaştığını ortaya çıkaran başka dönütlerde aldık. Örneğin bir öğrencimiz fakültesinin kulüplere seçim toplantısında okulumuzda gazete editörü olduğunu söyleyince direkt fakülte dergisinin yönetimine seçilmiştir.

Gazetemizin başarısı tescillenmiş durumdadır. Sabancı Üniversitesinin düzenlediği Eğitimde İyi Örnekler Konferansında 2006 yılında Türkiye çapında 549 eser arasında en iyi 29 eser arasına seçilmeyi başarmıştır. Ayrıca konferansa katılımcı olarak katılıp gazetemizi tanıttık. Gazetemizin seçilmesinin en önemli nedeni ise öğrenci endekli, öğrenciye sosyal alan yaratma amaçlı misyonumuzdur.

Gazetemiz aynı yıl içerisinde Bilgi Üniversitesinin internet sayfasında bir gün boyunca yayınlanma hakkını da elde ederek önemli bir başka başarıya daha imza atmıştır.

Gazetemizin editörlerinden bir öğrencimiz Bilgi Üniversitesinin düzenlediği Haber Yazma yarışmasında Türkiye birincisi olarak bu okulda burslu olarak okuma hakkı elde etti. (2005 yılında)

Batman Anadolu lisesi yayını olan Eflatun gazetesi şubat ayında 15.yılına girmiştir. Kurumsal kimlik ve istikrar alanında önemli bir başarı yolunda ilerlemektedir.

Bu çerçevede 15 yıl boyunca yayınlanmış bazı yazılardan oluşan bir derlem sayı çıkarıyoruz.

Ercan BAYHAN

ACILARIMIZ

Her zaman günümüz güneşli olmaz ki, mevsim bahar ya da yaz olmaz ki her zaman, Sonbaharlar da vardır hayatımızda, Hep bir yağmur hüznü yaşar yüreğimiz, acır, kanar, solar gider sağanak yağışlarda Acılarımız evet onlar bizim tek yaşam kaynağımız. Seviyoruz acı çekiyoruz.

Serap SOYLU
10 TM-A

Üşümüş sokak çocuklarını görüyoruz, acı çekiyoruz, Birilerini uğurlarken acı çekiyoruz. Özlüyoruz acı çekiyoruz. Acı çekiyor ömrümüz, kanyor, bir yaprak gibi savrulup duruyoruz. Bir kavganın ortasında yapayalnız kalsak inancımızı yitiriyor, direncimizi kaybediyoruz. Diyor ki şair; Kavganın ortasında yapayalnız kalsan da Yılgınlığa kapılı, köreltme yüreğini Sen tarihin oğlusun, yaşadın on bin yıldır Yitirip inancını, kaybetme direncini. Onlarla büyüyor, onlarla fizleniyor, onlarla kök salıyoruz toprağa. Onlarla yeşeriyor onlarla çürüyoruz. Ve ömrümüz suskun bir namlu şimdi göğsümüzde patlayan. Ömrümüz hep acı dan yana, ömrümüz solgun, ömrümüz sonbahar içinde.

Acılarımız bizi elinde çocuk oyuncu gibi oynatıyor sanki. Acılarımız deniyor bizi. Acı çekmeye müsaitsek, bırakmıyor yakamızı. Hep acı, hep yağmurlar arada bir güneş doğuyor günlerimize, daha ısınmadan gidiyor. Biz alışıyoruz sonra soğuklara. İçimize işliyor soğuk, üşüyoruz. Ve bu artık bir süre sonra alışmışlığımız oluyor. Acılarımız artık vazgeçemediğimiz yanımız oluyor. Onsuz olamıyoruz. Acılarımız bitmeye başlıyor ve biz onların bitmemesi için her şeyi yapıyoruz. Acılarımız artık o olmadan yaşayamayacağımız bir durum oluyor.

Acılarımız bizi bekliyor. Yeniden denemek için bizi ve acılarımız artık bizim havamız, suyumuz, ekmeğimiz oluyor. Yoldaşımız ve tek yaşam kaynağımız oluyor.

Onunla da olmuyor onsuz da... gidiyoruz.....

Aralık 2001 - Sayı : 8

ACIMADI Kİ

Hayat...

Hatice DAL
9 - B

Öyle acımasız oyunlar oynar ki! Bazen, beklenmedik bir anında tutuverir yakandan ağlarsın! Ne çare ki elinden tutacak kimse yok. Yalnızsın!

İşte böyle bir anıdayım hayatın. Geride bıraktıklarım ve gözyaşlarım arasında can çekişiyorum. Oturup ağlıyorum! Haykırıyorum **'bu nasıl bir oyun'** yaşamaya mecbur bırakıyorum. Yarısına gelmişken ağlayarak bırakmak üzere olduğum bir yaşam sınavındayım. Bırakıp çıkmıyor, hıçkırıklara boğuluyorum. Minik bir çocuğun ağlaması gibi **'anne'** diyorum. Ve o an fark ediyorum ki bir annem yok benim. Düşerken kanayan yaralarımı saracak bir annem yok. Ne bir annem ne de bir babam yalnızlığımın beraber yetimliğimi de heybeme koyup yürüyorum boş ve yağmur kokan serseri sokaklarda.

Nihayet bir günün daha sonuna geliyorum. Kimileri yeni bir güne başlamak üzere geçirirken gecelerini, bazen sadece tek bir anlam yüklüyorum geceye: **'karanlık'**. Kim bilebilir ki her gün o karanlığa gözümü bir daha açmamak umuduyla girdiğimi. Kim bilebilir ki içimdeki kasırgaları, kopan fırtınaları... Kim bilebilir ki.

Her gece olduğu gibi benim gibi yetim kalemimi parmaklarımın arasına alıyorum. Son gecem umuduydu, son satırlarımı yazıyorum. Yine ağlatır beni hayat gibi acımasız kalemim. Her kalp kırığında kalemim kırılır. Kırık kalemler denizinde boğulacağımı hissediyorum. Ve bunca kalp kırığının ardından küçükken yaptığım gibi esen rüzgarı ardıma alıp haykırmak istiyorum hayata **'acımadi ki'**

Nisan 2011

KÖYÜMÜZDE BAYRAM VAR

Bayramdan önce ne hazırlık varsa yapılır. Bayramlar büyük bir heyecanla karşılanır köyde. Bayram öncesi pastalar, börekler, tatlılar, bayram için ekmekler, türlü türlü yiyecekler yapılır. Arife günü genelde temizlenmek için banyo yapılır. Eskiden bayram için ele kına yakma olayı vardı. Şimdi ise bayram için ele kına yakanlar yok tabiki. Köyün eski bayramları daha güzel, şüphesiz. Eskiden bayramlar büyük bir heyecanla karşılanırdı. Şimdilerde ise sıradan bir günden farkı yok neredeyse.

Şehmus HASAR
11 / G

Bayram günleri köyün erkekleri ilk önce bayram namazı için camiye giderler. Camide namazdan sonra herkes birbirlerinin bayramlarını kutlar. Daha sonra imam önderliğinde köyün mezarlığına gidilir. Ölüm bir daha hatırlanır. Mezarlık ziyaretinden sonra köy karakoluna gidilir. Buradaki asker ve komutanların bayramı kutlanır. Köyün çocukları ise genelde sabahın erken saatlerinde büyük bir heyecanla uyanır. Bayramlıklarını giyip şeker toplamaya koyulurlar. Köyün kadınları genelde bayram yemeği hazırlamakla meşgul olur ya da şeker toplayan kişilere, şeker dağıtırlar. Köyün genç kızları öğleden sonra gruplar halinde komşularının evlerine gidip bayramlaşırlar. Köyün genç erkekleri genel olarak bayramlaşma faslını bitirdikten sonra ya mahalle arasında futbol maçı yaparlar, ya da köyün yakınındaki mezralarla futbol maçı yaparlar. Gençlerin en çok sevdiği etkinliktir zaten futbol maçı yapmak. Köy halkı arasında bayram günü veya bayramdan sonraki bir haftaya kadar bayram ziyaretleri olur. Köye bayramlaşmak için başka yerlerden akrabalar akın eder.

Genel olarak gözlemlendiğinde bayramı asıl yaşayan çocuklar oluyor. Gençlerle yaptığım sohbette, onlar için bayramın sıradan bir günden farksız olduğu çıkıyor ortaya. Eskiden köyün büyük bir kesimi bile şeker topluyor- ken, şimdi ise bunu yapan yok neredeyse. Onlar içinde bayramların artık sıradan bir günden farkı yok, yapılan sobette.

Aralık 2011

BEDAVA ÖZGÜRLÜK

Toprağın altında; gün yüzüne çıkmayı, yeşermeyi bekleyen bir tohum bilir özgürlüğü, bir köle bilir özgürlüğü ama en çok bir tutsak bilir.

Sabahın ilk ışıklarıyla uyanmamız, gözünüzün hücredeki küçük pencereye kayması, oradan sadece gökyüzünün maviliğini görebilmeniz, gün boyu ne yapacağınızı ya da yapabileceğinizi düşünmenizdir tutsaklık. Duvarlar üstünüze üstünüze gelir, tavan üstünüze çökecek gibidir.

Odanın bir başından diğer başına yürüye yürüye aşındırdığımız beton yığını... Halbuki izlediğiniz filmlerde hep saçma gelmiştir size volta atmak. Radyoda çalına çalına izberlediğiniz şarkılar tek frekans, bunun tek güzel yanı sevdiğiniz sesini buradan duyabilmek olur. Her şey tek tip, rutin; gördüğünüz insanlar, istediğiniz yere istediğiniz gibi gidememek, gardiyan çağırmak, beklemek, kapıların açılması, kapanması ve boş koridorda yankılanan açılıp kapanan kapı ve ayak sesleri.

Kuşlar... Kuş olup şu pencereden uçup gitmek başka bir dünya. Başka bir dünya... Var mı acaba başka bir dünya? Herkesin hak ettiği gibi yaşadığı, özgürce düşündüğü, konuştuğu. Yok. Bunu siz de biliyorsunuz. Madem yok, her şey niye var? Bu dünya dediğimiz yuvarlar şey, insanlar, düşünün ifade edemediğimiz düşünceler, gerçek gibi gösterilen yalanlar... Ve özgürlük ve varoluş karşılaştırmasından sonra tekrar cevavei.

Toprak kokusunu alabilmek için ya da toprağın hala var olduğuna inanmak için yağmurun yağmasını beklemek, gece; karanlıkta yağmurun şarkısını dinlemek ama toprakla bütünleştiğini görememek, yağmurun ninni gibi geldiği bir anda bu soğuk size hiç gülmeyen dört duvar arasında uyuya kalmak. Göz yaşlarıyla ıslanmış yastığınızın sizi uyandırması, yabancı bir yüz görme, farklı bir ses duyma isteği ve tek teselli görüş günleridir; paranın değerini, yaşamın rengini unuttuğunuz, özgürlüğün; gün, güneşin dünyaya uzak olduğu kadar uzak olduğu bu yerde.

Yine sabahın ilk ışıklarıyla uyanırsınız. Gözünüz o küçük pencerede. Kar yağıyor gökyüzünün maviliğinden. Her taraf gelinlik giymiş, biliyorsunuz. Bu sizi ne kadar da heyecanlandırıyor. Oysa dışarıdakilerin üşütmek için giydiği eldivenler ve bereler dışında umurlarında bile değildir, kim bilir, bu kar taneleri. Tıpkı bir zamanlar siz dışarıdayken sizde de olduğu gibi. Bir sokak çocuğuna, kimsesiz bir garibana bile şairin bedava, bedava, diye ilan ettiği hava, seyirlik vitrinler acı, su, gökyüzü, en ucuz şey bile burada pahalı. Kelle fiyatına hürriyet değil esirlik bedava.

24. Sayı/2004

10-B MARŞI

Güneş yine doğacak
Okul zili çalacak
Sınıfa girdiğinde
Eğlence(!) başlayacak

Felek hoca gelecek
Tahtayı sildirecek
Ohm'larla amperler
Birbirine girecek

Ardından Nevzat Hoca
Gazete başlayacak
Failtün, failtün
Bu iş nereye varacak

Tarih dersi başladı
Anadolu karıştı
Selçuklular Bizans'ı
Batiya kovaladı

Eylem Hoca hoşgeldin
Gene neler işledin
Nüfus muydu? Kayaç mı?
Ah bir bilebilseydim

Bakın geldi Ali Çıra
Başladı aç ortaya
Polinomla analitik
Bu sene başa bela

"How are you today students?"
Wallahi "not fine"ız hocam
Şu İngilizlerin dili
Oldu 10-B nin derdi

Do, re, mi, fa, sol, la, sol!
İşte Abidin Bingöl
Hocam boşver sol, la'yı
Gel halay çekek Loy! Loy!

Geldi Muhammed Balbay
Xırto çekmeyin halay
Anlatayım bir olay
Güçlensin imanımız

Şimdi dersimiz Almanca
Guten morgen Mahmut Hoca
Gurbet ellerin dilini
Öğreneceğiz yavaşça

Mayozuyla mitozuyla
Hoşgeldin Sadullah Hoca
Lakin şu embiriyo
Ömrümüzü sömürüyor!

Kimya dersi aman, aman
Şu formüller pek bi yaman
Meşhur espirileriyle
Var olasin Rıza Nayman

Istın adeleleri
Şükür geldi Beden dersi
Taha Hoca, Cevat Hoca
Gönüllerin fatihleri

Dil miydi? Anlatım mıydı?
Sfat-isim karmaşası
YGS'de dilbilgisi
Yakmasa iyi çiramızı

Bizde okul böylesi
Cefayla vefa, eğlencesi
Batman'ın en güzeli
Anadolu Lisesi !!!

Rıdvan DOĞAN 10-B

HAYAT GÜZELDİR

Bir kardelen edasıyla çiçekleniyor şimdi bahar. Ölü bağıçlardan, kemikleşmiş tohumlardan çiçek çiçek can, yaprak yaprak heyecan uzanıyor göz bebeklerimize. Kara soğuk topraktan, sarı mahzun güz zamanlardan rengarenk hayat dökülüyor avuçlarımızdan. Toprak altında unutulmamış, kuru ölgün kemiklerde saklı, unutulmuş zamanlarda hatırlanmış ne varsa, hepsi can dokusunda.

Söze sığmıyor, dile gelmiyor can. Şiire uymuyor, öyküde uyumuyor, film karesinde oynamıyor. Söz etmeye değer ne varsa, kayat değer ne yaşarsa, hep can heyecanı, hep can serencamı. Can, an'a sığmıyor; kalp sona razı olmuyor, akıl kırık düşler istemiyor, şevkat eksik vuslatlara kalmıyor, hayat eksik zamanlara doymuyor, dil ve damak yarım kalan lezzetleri sevmiyor. Bahar gelmeyince can ölüyor, kalp kırılıyor, akıl taşlaşıyor, şevkat nefrete dönüyor, lezzet elemeler doğuruyor. Her bahar, kalplere vaad edilmiş sonsuzluğun tadı tuzu yürüyor damağımızda. Ebedi vuslatlar, nihaysiz mutluluklar ve gölgesiz sevinçler açıyor güller boyunca.

Baharda ebed kokusu, güllerde vuslat coşkusu, meyvelerde yeniden diriliş heyecanı, dünü bugüne bitiştiiren, gözü bahar eyleyen Nevruz. Mezara inmiyor Nevruz, toprağa düşmek bilmiyor. Çamura düşen, toprakta biten ne

varsa, hepsinin dürtüsü Nevruzdan, dirilişi Nevruzdan. Toprağa inmiş kuru tohumları renk renk diriltten, çamura düşmüş, rüzgarlarda dağılmış bizleri gözlerin hiçbirini unutmuyup yeniden yeniye bahar eyleyen Nevruz.

Nesrin DİLMEN
10 FEN-B

Kokusu yok Nevruzun, sesi yok, nefesi yok. Çağıltısız ve uğultusuz, gürültüsüz, kavgasız kayıp gidiyor avuçlarımızdan. Bileğimizden akıp giden an, damarımızda kanayan dem, damağımızda tuzlu nem, dudağımızda gamlı ney, hepsi yeniden diriliş kaygısı...

Nefese sınıyor yeni gün. Bakışta siliniyor. Dokunuşta yitiliyor, ateşte eriyor. Renkten yana ne varsa günde, ateşi yakan ne varsa, kanı kaynatan her neyse, hep yeniden, hep yeni günden...

Yeni can, göğün en canlı yıldızı, yerin en kanlı çiçeğidir. Yarada kabuk bağlayan her neyse, buzda kristal kristal biçimlenen ne ise, hepsi yeni can yüzünden, hep yeni can gözünden, hep yeni can özünden.

Nevruz yurdunun yeni canları, eskinin yüreğinden kopup gelen bahar tohumları, öte zamanlardan taşan güller ve bülbüller, bundan böyle yüreğimize akmalı, şah damarımıza vurmali. Bu bahar, Nevruz ebedi dirilişin taze haberleri olarak karşılanmalı; vuslat gülü gibi koklanmalı...

Nisan-Mayıs 2004 Sayı: 22

FORMULA 1 TÜRKİYE KURALLARI

- * Türk pilotları araçlarının bagajlarında mangal buldurmuyacak.
- * Otomobilde teyp ve anfi teşkilatı varsa söktürülecektir. Mini vantilatör, kafasını sallayan köpek ve dikiz aynalarında boş cd bulduran pilotlar yarışa alınmayacak.
- * Araçların arkasında yazılı bulunan 'Canısı, Varya, Deli Yürek, Bir Sana Doyamadım, Sabah Uykusuna, Günahkar Sokakların Tövbekar Çocuğu Abuzittin, O Şimdi Askerde, Anam Babam Sağolsun' gibi ibareler acilen çıkartılacak.
- * Pistop anında teknik ekipten, 'Usta gelmişken birde karbüratöre bakıver' yada 'Diferansiyelden ses geliyor alt takımlara el atıver' gibi taleplerde bulunmayacak.
- * Ülkemize gelen hiçbir yabancı pilotun arabasına yaklaşp 'Usta kaç yapıyobu?' bizim Almanya' daki kayınçoda bunun aynısı vardı, bunların 2. elleri kaçta gidiyor hoca?' gibi sorular sorulmayacak
- * Start verildiği anda arkadan Daaaaaaat diye kornayla uyarı yapılmayacak.
- * Yarış sırasında yabancı pilotlarla çarpışmak suretiyle kaza yapan pilotlarımızın, 'Trafik gelmeden

arabayı kıpırdatmam', yada 'Sana sanayiden tanıdık bir ustanın kartını vereyim git ona yaptır, faturayı ben hallederim.' gibi yaklaşımlar göstermelerine kati suretle izin verilmeyecek.

* Cam silici çocuklar pistten uzak tutulacak.

* Yine Başlamada bekleyen arabaların arasına, trafik tıkalı zanneden sucu, kağıt helvacı, simitçi gibi seyyar satıcıların girerek sürücülere satış yapması engellenecek.

* Pistin çevresinde büyük veya küçükbaş hayvanların, sürücülerle virajı aldığı yada yaka paça karşı karşıya gelmesine engel olunacak.

* Pist de kati suretle hız engelleyici tümsek konmayacak.

* Pistoplarda duran otomobillere kapkaççıların yaklaşılmasına izin verilmeyecek.

* Starttan önce otomobillerin başında bekleyen Pit Bebeklerine 'Yavrum hepsi senin mi?' gibi tacizlerde bulunanlar kesinlikle diskalifiye edilecekler.

* Otopark mafyasının, 10km. çapındaki alana girmesi kolluk kuvvetleri engel olacak.

H.Furkan KIMKAK / Mart 2008 YIL:8 SAYI:36

MÜSLÜMANSIN SEN UNUTMA!

Haramsın sen bana
Canım istiyor diye
Sarılammam, dokunamam ki sana
Hoş değil ki bu sadece zina

Müslümansın sen, unutma!
Hesap vereceksin Yaradana
"Sevdim mi" diyeceksin, O'na
O'nu da sevdiğini söylüyorsun, oysa

Rabbine sığınmayı, kulluk etmeyi, unutma!
O yarattı seni sonuçta
Ölümde var işin ucunda
Topraktan geldin, ateşe de gidebilirsin, unutma!

ESRA İDİĞ 9-H

AH ŞU ERKEKLER

BOTAN ÖZDEMİR KIZLARA ERKEKLERİ SORDU...

- 1) Başka erkeklerle görülsek ALDATMAK derler,
- 2) Onlar görülse ARKADAŞIM deyip geçerler...
- 2) Kız arkadaşlarının ABİLERİNDEN nefret ederler,
- 2) Kız kardeşlerinin ERKEK ARKADAŞLARINI her fırsatta döverler...
- 3) Kız arkadaşlarının kısa giyinmesini İSTEMEZLER,
- 3) Başka kızlar giyindi mi BEĞENİRLER...
- 4) Onlardan bir şey istendi mi BAKARIZ derler,
- 4) Bizden bir şey istediklerinde KESİN CEVAP isterler...
- 5) Çok KISKANÇLIK yaparlar,
- 5) Aynı zamanda başka kızlara da çok BAKARLAR...
- 6) Kızlara DUYGUSAL derler,
- 6) Halbuki onlar DUYGU nedir bilmezler...
- 7) Parayı çok SEVERLER,
- 7) Ama kızlara da çok para YEDİRİRLER...
- 8) Uzak dursan yaklaşmaya çalışırlar,
- 8) Yaklaşırsan UZAKLAŞMAYA çalışırlar...

KISACA ERKEKLER

Basit gibi görünen ama ağır,
Umursamaz gibi görünen ama sahiplenen
Kesin gibi görünen ama 'EVET' e uzak,
Ona kötüyse iyi olur,
Biraz salarsan yok olur!!!

BOTAN ÖZDEMİR 10/E

AH ŞU KADINLAR

SÜMEYYE PEKTAŞ ERKEKLERE KIZLARI SORDU...

- 1) Öperseniz KÜSTAH olursunuz,
- 1) Öpmezseniz APTAL yerine konursunuz...
- 2) İltifat ederseniz YALAN der,
- 2) Etmezseniz bırakır gider...
- 3) Her istediğine evet dersanız KARAKTERSİZ olursunuz,
- 3) Karşı çıkarsanız ANLAYIŞSIZ olursunuz...
- 4) Çok sık ararsanız SIKILDIM der,
- 4) Az ararsanız KÜSER...
- 5) İyi giyinirseniz ÇAPKIN der,
- 5) Dikkat etmezseniz ZEVKSİZ der...
- 6) Kiskanırsanız KÖTÜ HUYLU ilan eder,
- 6) Kiskanmazsanız SEVMİYORSUN der...
- 7) Bir dakika geç kalın KIYAMET kopar,
- 7) Kendisi bir saat gecikirse BUNDA ne var?
- 8) Arkadaşınla buluşursanız adı İHMAL olur,
- 8) O buluşunca BİZİM KIZLAR olur...
- 9) Bir kadına bakacak olursanız GÖZÜNÜZ OYULUR,
- 9) Ona bakan olunca adı HAYRANLIK olur...
- 10) Konuşursunuz DİNLEMENİZİ ister,
- 10) Dinlediğinizde NEDEN KONUŞ MUYORSUN? der...

KISACASI KADINLAR

Sade gibi ama çok karışık,
Zayıf gibi ama çok güçlü,
Akıl karıştıran ama hayranlık uyandıran,
İnsanı çıldırtan ama mükemmel,
Çok güzelse nadiren sadık,
Çok sadıkse nadiren güzel!!!

SÜMEYYE PEKTAŞ 10 / E

EFLATUN

Anadolu Lisesi Adına İmtiyaz Sahibi
Mehmet KONAK (Okul Müdürü)

Yazı İşleri Müdürü / Ercan BAYHAN

Editör Grubu :

Merve PEKERLİ - Şevval SÜTÇÜ
Hasan ÇELİK - Asmin SARIPINAR
Tuğçe ARSLAN - Zahide AY

İdare Yeri:

Anadolu Lisesi Tel : 0488 221 00 12 Fax : 221 00 01 BATMAN

Dizgi - Baskı : **Batman Çağdaş** Basın Yayın Ltd. Şti.

Tel : 0488 213 15 78 - BATMAN

ANNEME

Küçük bir çocukken anne kelimesinin manasını hep merak ederdim. Neden insanlara isim yerine anne kelimesini kullanıyorlardı.

Şimdi ise bu kelime milyonlarca anlam ifade ediyor benim için. Bana göre insanlar, sevgiyi, sıcaklığı, samimiyeti anneden öğrenirler. Çünkü bu duyguları ilk annelerinde gömüşlerdir. Dünyada başka hiç kimse bir anne sıcaklığı ve şefkatiyle yaklaşamaz kişiye, hiç kimse anne gibi sevmez, anne gibi bakamaz; çünkü hiçbir koku annenin kendine has kokusu gibi değildir. Hiçbir ses bir annenin sesi gibi sıcak ve içten değildir. Hiçbir el anne. Gibi sevip okşayamaz. Hiçbir ninni annelerin söylediği gibi güzel değildir.

"Gül çiçek kokan yanakları

Ninniyle umut veren dudakları",

Anne dünyaya getiren, bakan, büyüten, bütün sevgisini ve samimiyetini veren en yüce varlık...

Anne; acılara, ümitsizliklere, kederlere ortak olan en büyük dert ortağı.

Anne; karanlık gecelere ışık tutan en büyük aydınlatıcı.

Anne ; her zaman kolumdan tutan, yaşamayı, insanlığı öğreten en büyük öğretmensin sen.

Anne, artık bu kelimeyi duyduğum zaman söyleyen kişiye kısıkanlıkla bakarım. Çünkü sen yoksun yanımda ve ben, bana bu kadar anlam ifade eden "anne" kelimesini söyleyemiyorum: Oysaki şu an hayatta olsaydın anne, anneciğim diye haykırırdım belki de. Tanrım, seni benden aldı belki ama sana olan özlemimin tükendiği yerde bir gün, mutlaka birleşecek."

Perihan GÜVERCİN

Kasım 2001 Sayı : 7

AL İŞTE BİR GECE DAHA

*Yine geceye kavuştu gündüzüm
Karanlıklar köktü yine
Sanırım bin bir ümitle başladığım bu güne yine yalnız
yumacağım gözlerimi
Ama son kez aralıyorum perdeyi
Olur ya özlerde gelirsin
Unutulur diyorlar zamanla
Oysa ne çok istedim unutmayı
Seni, kendimi, sevmeyi
Ama ne zaman unutmaya çalışsam
Bir o kadar bağlanıyorum sana
Sanırım seni unutmak da sevmekten geçiyor
Yollar mıydı saklamaya çalışan ben?
Yoksa ben miydim yollarda kaybolan?
Her şeye rağmen seni yanımda görebilmek kabullenmek
miydi ihanetini
Yoksa seni de beni unuttuğun gibi unutmak mıydı mantıklı
olan
Dipsiz bir uçurumun kenarındaymışım gibi
Tutsan yanacağım, bıraksan öleceğim
Sevdikçe seni korumaya çalıştıkça kendimi kaybediyorum
Senle var olan hiçbir şeye 'mazi' deyip geçemiyorum
Gün gibi peşimdelers...
Şimdilerde adım bile yabancı bana
Ben sadece 'sen' diye çağırılıyım istemişim
Oysa bilemezsin adın gönlümün başkenti şimdi
Halbuki ne çok özlemişim seni
Sesini, kokunu, gözlerini, kısacası benliğini
Hoşça kal sevgili...*

Hasret ÖRGEN / Ekim-Kasım 2013

Yitirilmiş Sevgiliye

Bir günde doğumuydu hayatı ilk tanışışım. Gecenin karanlığıyla soğumuştum ellerim. İlk uzak kalışımı sende. Sen vardın her saatte, her dakikada. Ve sen kendinle götürdün uzaklara bu kavramları. Şimdi ne mi oluyor? Zaman geçmiyor artık. Tohumunu birlikte ektiğimiz o gül var ya bana inat açmaz oldu. Hayat durdu senin yokluğunda ve bir tek ben kaldım. Ve seni aradım. Ya da zamanın bir köşesinde yitirdiğim sevgiliyi...

Hatırlar mısın ilk baharımızı? Yaşam bizdik, doğa bizdik, çiçek bizdik, mutluluk, gözyaşı, hüznün, gülcükler ve diğer her şey, ne varsa yaşamı oluşturan, bizimle var olmuştu, hızlıydık zamandan bile. Hayat o gözlerinde güneşi kışkandırırçasına parlıyordu. Rüzgarlar, saçların özgürce dalgalansın diye eserd. Buharın kokusunu keserdi saçlarının kokusu. Ve bazen bir elmas misali parıldayarak birkaç göz yaşını düşürdü gözlerinden. İşte o an yağmurlar bile dururdu sen ağlama

diye. Hem milyonlarca yağmur damlası bir gözyaşının yerini alamazdı ya, kıskanırıldarı seni. Bazen bir papatyaya falı yeterdi mutlu olmamıza. Yavaş yavaş koparırdık yaprakları hep aynı sözlerle, seviyor, sevmiyor, seviyor. Hiçbir zaman sevmiyor çıkmadı falımızdan. Ancak daha sonra anladım ki o fallardaki eksiklikler 'sevmiyor' kelimeleri değildi. 'gidecek, gitmeyecek', 'ayrılık var, ayrılık yok' sözleri eksikti. Ashında hayatın kendisi de buydu zaten.

Bir gün doğumuydu hayatı ilk tanışışım. Elime aldığı papatyayın yapraklarını birer birer koparmaya başladım. Ne çıktığını tahmin ediyorsunuzdur, hem ne fark eder ki! Sonuçta sen yoktun artık. Zaman durmuştu ve ben seni arıyordum. Ya da zamanın bir köşesinde yitirdiğim o sevgiliyi...

Server ULUSOY 11/YDil (30. Sayı)

BEKLE SENİNDE GÜNEŞİN DOĞACAK

Hayat bir ırmak kadar berrak, sevgi kadar duru ve ölüm kadar yakındır insana. Yaşarsın hayatı bildiğince.

Hayat ırmak kadar sessizdir yavaş yavaş hiç ummadığın bir anda sona erer. İşte o zaman kaparsın gözlerini ebedi sonsuzluğa. Yaşadığın süre içinde öyle acılar tattırır, öyle sevinçler yaşatır ki insana ne yapacağını şaşırır duruma gelersin. Daha bir saat önce seni mutlu eden şey nasıl oluyor da seni şimdi bu kadar mutsuz edebiliyor diye düşünür ve yaşadığın bu şaşkınlık belki de seni ebedi bir sessizliğe götürür. Yaşayacağın mutsuzluklar seni hiçbir zaman kararsızlığa götürmesin. Bil ki bu hep böyle sürmeyecek sende bir gün mutlu olacaksın, seninde üzerine bir gün güneşin doğacak,

sende gülecek ve seveceksin.

Hayatta bildiğince yaşa ki çekilir duruma gelsin. Mutluluk elini uzatıp yakalayacağın kadar yakınındır. Mutluluğu yakaladın mı bırakma çünkü mutluluk seni ulaşmak istediğin yere götürecektir. Hiçbir olay seni mutsuzluğa götürmesin. şunu bil ki mutluluk sevmekten gelir. Unutma sevgi insanı yüceltir.

Güneşinin bir gün doğacağını düşün ve hep böyle yaşa. Mutlu ol ve mutlu et ki hayatın yaşanabilecek duruma gelsin,

Nagihan BALTAŞ / Ocak 2002 Sayı : 9

Çocuktuk!..

*Bahar yağmurlarındaki kadar
ıslanmazdı ellerimiz yaz
yağmurlarından...
Konmazdı kelebekler, kuşlar gibi
saçlarımıza...
Çocuktuk!..*

*Hep korkardık gök gürültüsünden,
Ama gök korkmazdı bizim
gürültümüzden...
Saymayı bilmiyordum o zamanlar.
Ve kaç gece annemin yanında
yattığımı da hiç saymadım.
Çocuktuk!..*

*Bilmiyorduk gök gürültüsünden
güzel bir şarkı elde
edilebileceğini...
Eğleniyorduk yağmur taneciklerine dokunurken...
Çocuktuk!..*

*En güzel oyunları yağmur sonrası
iyice ıslanmış toprakta oynardık.
Dün çocukluk!..
Kuşların şairini tanımayan...
Bu gün çocuğuz!..
Gelecek yarınlarla güvenle bakan...
Yarımda çocuk olacağız!..
Resim defterine en güzel kediyi yapan...*

Nesrin DİLMEN

DAĞINIK SANTRANÇ TAŞLARI

Sabah doğarken, gökyüzünde karamsar bir hava vardı. Erkenden yola çıkan işçiler, ağzlarından çıkan sis demetine ve onları titreten soğuğa aldırış etmeden yürüyorlardı Karşıyaka mahallesinin yokuşlarını. Öğrenciler de, o yokuşlardan çıkarken mutlu olmaya mecburdular ve mutlulardır da. Çünkü bu fakir kesimin başka çaresi yoktu. Tek çare okumak ve bir yerlere gelmek...

Akşama doğru yağmur şiddetini arttırmaya başladı. Önce kimilerine mutluluk verebilecek bu yağmur, belki de onları üzüntüye boğacaktı, çünkü yağmur sonucu oluşabilecek selin acıyı doğurma özelliği vardı.

Alt yapısı bu kadar kötü olan bu yerde meydana gelen yağmur, sele neden olabiliirdi. Üstelik dere yatağına kurulmuş bir yeri burası, yani tehlikeye el verişli... Nitekim öyle oldu. Şiddetini üst doruğa çıkaran yağmur, dereyi taşırdı. Acımasız selin gelmesi de gecikmedi.

İnsanlar ne yapacaklarını bilmiyorlardı. Bir sarhoş telaş sarmıştı onları bir anda. Bazıları belki yarın yaşamayacağım diye düşünmeye başlamıştı. Kelimelerin bu dehşet dolu anları anlatabileceğini sanmadığım için yazının bu bölümünü uzatmak istemiyorum.

Kabus dolu bir gece ardında kendi hayalleriyle pişen bu mahalleler ve insanları, oyun bitmiş sanki, santranç taşlarının her biri bir yerde gibiydi. Bu oyunu kimin oynadığı da meçhul. Bir gecede hayaller, sevinçler silip süpürülmüştü zalim bir sel ile.

Kim suçludur diye çok tartışıldı, bu selin olması konusunda ama bu insanların tartışılanları dinlemeye bile mecalleri kalmamıştı. Yazının başında bahsettiğim işçilerin umutları yıkık döküktü; Çünkü çoğunun işten aş götürülecekleri evleri yoktu artık.

(31. Sayı)

Numan ARITÜRK
10 TM / A

ZAMANIN UĞULTUSU

Zaman insana bir şeyler verir. Bazılarına umut, sevgi ve mutluluk; bazılarına da kibir, nefret ve öfke verir. Ve zaman durmadan bizi bir şeye benzetir. Biz nasıl yaptığımızı bile anlamadan...

Ben zamanı uçsuz bucaksız bir denize benzetirim hep. Zamanın bir yerine takılarak geçiren insanların yaşamlarının bir geminin hareketleri gibi olduğunu düşünürüm. Herkes yaşadığı en güzel anda demirlenmek ister. Ama rüzgarın zamansız esişini o andan uzaklaştıklarında fark ederler. Zamanla o anları düşünüp yaşar gibi anlatırken, yüzlerine ışıl ışıl bir güneş yerleşir.

Benimde demirlenmek istediğim anlar oldu. Ama geldiğim yer ile istediğim liman arasında demir atmam yasaklandı. Yol uzadıkça ömrüm kısaldı. Bedenim düşüncelerime eriyip gitti. Yaşamı da gecikerek yaşadım. Dersin başını kaçıran öğrenci gibi öğretmenin anlattığı konuyu çok sonradan yeni

baştan kendim çalışarak ancak öğrenebildim.

Şartların etrafımı ördüğü demir parmaklıkları bir çerçevede yaşıyorum. Hayatım ikilemeler arasında kilitlenmiş. Toplum, çevrem ve gelenekler; yaşadığım çevrenin demirden kilitleriydi.

Ve açılması olanaksızdı. Anahtarı içinde kırılmıştı. Yaşadığım konumda düşünemediğim, düşünmeye bile cesaret edemediğim bir mutluluktan parmaklığın dışı...

Ben tüm bunları yaşarken zamandaki gizemi bulmaya çalışıyorum. Hayatım "zaman" çerçevesinde dönüp dolaşıyor. Çevremdekilerin baba "Zaman her şeyin ilacıdır." Sözü beni düşündürüyordu. Mademki zaman her şeyin ilacıdır, fazlası intihar etkisi yapması gerekmiyor muydu?

ABDULLAH BİŞAROĞLU 10-A / ARALIK 2011

FARK(ETMELİ)

Fark etmeli insan farkında olmanın farkındalığıyla.

Bir damla sudan yaratıldığını fark etmeli. Ve sonra annesinin karnına sığıp da tüm dünyaya nasıl sığamadığının farkında olmalı. Bilmeli insan sevgilinin sevgi dolu bakışının önemini, görebilmeli

Feyzi HOŞER
10 FEN / A

Yaşamalı sevgilinin dudağında ateşi.

Yaşamın Sadece bugün olduğunu bilmeli. Fark etmeli dünün geçmiş olduğunu ve yarının da bilmezlik içinde olduğunu.

Yaratılanların en şerefli olanı olduğunu fark etmeli.

Vücutundaki ahengi, beyninin kalbi ile olan uyumunu görmeli, görebilmeli insan.

Bilmeli paylaşmayı; sevgiyi, hüznü, barışı, kardeşliği, ekmeği paylaşabilmeli insan. Bereketinde de paylaşmaktan geçtiğini fark etmeli.

Cebindeki paranın, evindeki sıcaklığın, işindeki güvenin farkında olmalı insan. Farkında olmalı toplumun bir ferdi olduğunun. Sorumluluk taşıdığını farkında olmalı. İnsanlara hoş görümlü davranmayı, çevreye zarar vermemeyi, hayvanları korumayı, ağaç dikmeyi, çocuklara güler yüzle bakmayı bilebilmeli insan.

Diğer insanlarla eşit olduğunu fark etmeli insan. Yol da yürürken böbürlenmemeli, kibir dolu bakışlarla diğer insanlara bakmamayı, küçük tepeleri o yaratmışçasına davranmamayı bilebilmeli insan.

Dürüstlüğü insanları yücelttiğini fark etmeli insan. Fark etmeli ki dürüst olmalı, yalan söylememeli.

Dünün geçmişi olduğunu, yarının bilinmezlik olduğunu unutmamalı. Bugünün yaşamaya değer olduğunu bilmeli ama ölümün her an kapıda olduğunu bilmeli.

Kefenin cebinin olmadığını da unutmamalı insan...

ARALIK 2009- Ocak 2010 - Yıl:9 Sayı:43

SEN

Sen bambaşka bir iklimsin
Ne sıcakın yakıyor
Ne de ayazında üşüyorum
Sen başka türlü bir şarkısın
Nakaratın yok
Her dizede ayrı bir ezgi

Sen apayrı bir şehirsin
Sokaklarında sade hoşluk
Evlerinde huzur

Sen sözcüklerin en farklısın
Tanımın yok
Ya da tüm güzel tanımlar
Seni anlatıyor

MESUT AYDIN 11-TEM-C / ARALIK 2007

AYRILIK SAATLERİ

Şimdi ayrılığa vuruyor saatler

Ölüm gibi zifiri karanlıklara, sessiz bitişler vuruyor

Kal deseydim kalır mıydın,

Bak deseydim bakar mıydın bu cana

Bakışının sıcaklığını çok görür müydün bu cana

Nedendi diye sormadım beni deli eden o gidişine

Değil takvimlere saatlere bile bakamıyorum.

Gözüm ilişmiyor artık saatlere,

Söküp atmaya kıyamıyorum takvimleri.

Ah şu güneşle gece de olmasa

Belki farketmezdim geçen zamanı yokluğunda

Yarın gelir diye beklerim seni,

Sormazdım seni güneşe geceye

Nasıl olsa yarın yanımda olurdu diye ümitlenirdim.

Ama yok...

Gece ve gündüz durmadan kovalıyor birbirini,

Kedi ve köpek misali

Durmadan değişiyor zaman yokluğunu

Artık nefret ediyorum

Geceden de güneşten de,

Bana seni getirmedi diye.

Bilal ARİ 11 FEN 408 / Aralık 2009- Ocak 2010

Ben Şairim

Ben şairim...

Ruhumla taşıyorum satırlarımı

Yüreğimle koşarım kavgalarım

Beyaz giyinir, siyah düşünürüm.

Ben deliyim...

Gökyüzünde kara bulutlar isterim

Bir de toprağı döven yıldırımları

Bedenim ıslakken, yanan satırlarım

Ben asiyim...

Güzeli sevmem, sen dururken

Güneşi sevmem, gecenin dizinde uyumak varken

Duygusalım aslında, dizelerimde baş keserken.

Ben zehirim...

Mürekkebin yazdığı her yerde

Kalemim keskindir bülbüle de güle de

Yandım mı yakarım geceyi de gündüzü de.

Sami AKIN 11-TEM/A (34. Sayı)

CİSMANİ BİR HİS

Kaçıncı raftaydı seslerimiz kitaplığımızda
Kim bilir; hangi kitabın, hangi yaprağın arasında ...
Akli duygulara mı boyamıştık ya da
Ya da acaba, cismani hislerimize mi bulanmıştı bir ara...

Kaçık bir siyah entariye bürünmüştü seslerimiz.
İşin aslında, biz;

Tiril tiril nefes almaya niyetlenmiştik

Daha yaşken yeşermek yersizdi evvela,

Evvelden sonrasında yoktuk biz kayıtlarda.

Siliktik artık,

Sindirilmiştik, yedirilmiştik zamana...

İşin yanisi, biz;

Buram buram bitmiştik.

Her sabah uykuyla cebelleşirken görürdük

acizliğimizi

Her akşam uykuya uyuyup, uykuya uyanıyorduk

sabaha...

Yastığa gömülüydük işin çetrefilli bölgesini

Yeniliyorduk koca koca rüyalara

Küfrediyorsa gözlerimiz gözlerimize, ölelim

esnasında...

Öldürelim birbirimizi...

İdareli sevelim...

Ya da sevmeyelim insan kokusunu.

Sevinebilmek için gabya, sevmemeli belki

Muaf tutalım yüreceğimizi ateşten, yamacındayken

nehirin.

Gidilesi bir yer ayıralım erkenden.

Düz hesaptan çikalım bu defa;

Geleceksek en başa, bir zaman isteyerek

Öteleyelim şimdi ellerimizi, ne gerek...

Yeliz ORHAN / 11 FEN C 660

MAYIS HAZİRAN 2010

TOPRAK -I DİYAR

Umut bir salıngaç, savrulur dört bir yana geçmiş,
Dalgalar suskun, vurgun yemiş keder.
Gökyüzü fısıldıyor, saçlarında hafif bir meltem,
Sağır iklimlerde, yabancılaşır yalnızlığa sema.

Ömür güneşi karanlık, arkası dönük yar.

Acı karışmış dalgalara, dalgalar eyler terk-i diyar.

Umutlar göçük altı, enkazda sivil sevgili,

Sokaklar haykırıyor, elinde yardan kalma mendili,

Issız anılara düşer, cemre-i yar çehresi.

Yalnızların şehrinde, keder bulaşır denize,

Mısrarlarda nida, serçe kanadında sevda.

Sessizlik çökmüş umuda, güze hazin bir elveda,

Zaman yalnızlığı, nadasa bırakılmış duygularda,

Saat sevgi sularında, anılar cansızlaşır haykırışlarda.

Hasret senfoni orkestrası, akordu bozuk duygular,

Zaman ölümsüz yarınlarda, özlem gülümseyen karanlıkta.

Yalnızlık bir ürperti, kemani ağlatır hasreti,

Solarken umudun nefesi, üşümüştür mazi,

Ölüm fermamı gözler, yürek darağacında.

Toprak-ı diyar arınır araftan bir gün,

Bir gün gelmeyecek son gün.

Yardan ayrı, yar bundan apayrı.

Duygular muhalif, kayalıklara çarpış hali.

ALİ KAYA 12 -F

ARALIK 2011

BEŞİRİ EFSANESİ

DAYANIN KARDEŞLERİM

Kaç yıldır ambargolar altında aç susuz
Kaç yıldır işkence çekiyor sessiz sessiz
Suçları neydi o masum insanların
Suçları çoktu sadece seyredenlerin

Uyuyamıyorum ağlayan çocuk çığlığından
Sızlayan ana yüreğinden uyuyamıyorum
Haykırmak istiyorum karanlık kabuslara
Sessizlik çok zor acı veriyor vicdanıma
Dayanmaya çalışıyorlardı tüm işkencelere
Baharı bekliyordu bu kışta soğukta
İnançları tamdı güvendikleri bir
Kainatın Efendisi

Bir oyun değil bu rüya hiç olmaz
Ölüyor insanlar ağlıyor analar korkuyor çocuklar
Tek ilahları duaları oldu inançları
Korkutmamıştı onları İsrail'in füzeleri
Korkuttu İsrail'i masum çocukların kurşun gibi
bakışları

Seyrediyor tüm Müslümanlar Araplar
Kardeşlerine uygulanan zulümü katliyanı
Müslüman Müslüman'ın kardeşi değil miydi
Nedir bu sessizlik ey insanlar
Korkuyor musunuz yoksa olamaz
Korktuğunuzu düşündükçe Bedir'i düşünün
Hamza'yı düşünün Muhammed'i düşünün

Düşününde iki yanda aksın alevler
Altın kasede cesareti indirince devler
Yıkanın ey Müslümanlar
Vatan hudutlarında ölüm kokarken
Hangi muhasarda sizi koruyabilir evler

Bir daha sarıldı Mavi Marmaray'a
Saldırdı kardeşliğe meydan okudu dünyaya
İnsanlığa kardeşliğe birlik beraberliğe
Sürülmüş bir kara lekedir bu
Kalmamalı bu zulümler hesapsız olmaz

Dayanın ne olur kardeşlerim dayanın
Dünyanın asaleti yoksa Allahın adaleti var
Hangi akşam sabah olmaz
Hangi güne güneş doğmaz
Sur üflenip zaman tersine dönünce
Hangi zulümün hesabı sorulmaz
Allah deyin sadece Allah
La ilahe illallah
Elinde keleşle köşeyi kollayan çocuk
Yırtık cebinde bişey mi saklıyorsun
Kaç kere dedim sana oyuncak yasak
Sen ölmek için savaşmalısın

HALİM ÇELİK 12-FEN-B
HAZİRAN 2011

A sırlar önce Beşiri'de devler yaşamaktaydı. Devler Beşiri halkıyla iç içe yaşıyorlardı. Bu devler halkın güvenliği için Beşiri'yi korurlardı. Böylece halka büyük yardımları dokunurdu. Bu yüzden Beşiri güvenilir bir yerdi. O zamanlarda Beşiri'nin ismi "Sar-ul Emin" diye anılmaktaydı. Bu isim "güvenilir yer" anlamına geliyordu. Aradan yıllar geçti ama Beşiri güvenilirliğini korudu. Gerek halkın Arap olmayışı gerekse "Sar-ul Emin" kelimesinin söyleyişinin zorluğu Beşiri isminin değişmesini gerektiriyordu. Böylece halk meclisi kuruldu. meclisten Bilal isimli bir genç Beşiri'nin güvenliğinin devler tarafından sağlandığını ve devlerin sayısında 5 olduğunu bu yüzden de isminin "Beş Dev" olmasını istedi. Bu karar diğerleri tarafından da desteklendi. Halk arasında beş dev diye anılmaya başlandı. Günümüze kadar gelmesiyle birlikte değişiklikleri de getirmiştir. Yani Beş Dev kelimesi günümüze Beşiri olarak gelmiştir.

'Yukarıda yazılmış olan olay tamamen hayal ürünü olup gerçeğe bağlantısı yoktur.'

Aralık 2009-Ocak 2010 Yıl:9 Sayı:43

İHTİYAR

Yıkık köprü altında, küçük eski baraka
Hasat bugün iyiydi tam tamına üç okka
Derinlerden duyuldu tembel cırcırın sesi
Belki de ihtiyarın tek müzikli neşesi

Çarpıyordu yüzüne sıcak ekmeğin buğusu
Yayıldı hemencecik taze taze kokusu
Karnın doyduktan sonra deliksiz bir de uyku
Var olana şükretmiş arzu etmemiş yoku.

Yıldızlara bakardı delikli çatısından
Gıy gıy sesler çıkardı gevşemiş kapısından
Bu seslerle uyurdu birdenbire apansız
Bir başına yaşardı çevresi de pek ıssız.

Öyle ki uykusunda göçüverdi aniden.
Haberi olmayacak kimsenin ölümünden
Tan vaktinde bir gemi yanaşmıştı kıyıya
Yama yama ceketini asılıydı kapıya

Keskin ağır bir koku yayılmıştı her yana
Pek acıklı bir tablo, can dayanamazdı buna
Gazeteye sarılı küflü bir parça ekmeğin
Zavallıcık ihtiyar çoktan ölmüştü demek.

Gözleri açık kalmış yıldızlara bakarken
Öleceğini anlamış uzaklara dalarken
Rengi kaçmış üzerinde tatlı bir gülümseme
Ölüme selem etmiş ibret olsun aleme

Sen gibi göçenlere samimi dualar
Sessiz yürüyüşünde yalnız değilsin ihtiyar...

İslam KÖLGE / Mayıs 2012

Savaşım Bir Hayat

Ayaklarım çıplak
Kefenim hazır
Karanlığın içinde, kanatan yaralarla
Ellerim kelepçeli, gözlerim bağlı
Yürüyorum bir uçurumun eşiğine doğru
Gözlerim açılıyor
Görebiliyorum bir kan gölünü...
Ben bir savaşın ortasında doğmuşum
Ben bir savaşın ortasında aşık olmuşum
Ve ellerim kelepçeli, gözlerim bağlı bütün aşklarımı,
bu savaşta yitirmişim
Şimdi gözlerimin önünde gerçekler; bir siyah
banttan daha acı,
Ve ellerimde bir hayat
Daha ince aşkları yaşayabilecek bir hayat
Ve ben yola koyuldum
Şimdi bir şehrin ortasında kayıp yüreğimi arıyorum.

Rengin Ergül - 10/TM A (19. Sayı)

BEŞİRİ' YE İKİ KITA

Seni gören sana hayran
Sana gelen içer ayran
Senden her gün düğün bayram
Sen güzelsin Beşiri'm.

Yemyeşildir toprakların
Ağaçlarında kuşların
Bambaşkadır dağ taşların
En güzelsin Beşiri'm

Bilal SOYSAL 10 FEN-E 485

YALNIZ DUVARA BİR MEKTUP

Gözlerinin içi gülsün gülerken, bakışların pırl pırl olsun ve her zaman nemli kalsın göz pınarların bunu sakın unutma.

Zamana güven ve onun senin en büyük dostlarından biri olduğuna inan. Acılarının ve felaketlerinin ancak onun koynundan uyuyabileceğini unutma.

Başına gelenlerin günün birinde kişisel tarihin ayrıntılarından biri olmaya mahkum olacağını unutma. Her çiçek sevgilin olsun, her sevgilin bir çiçek.

Açık tut gönlünü tüm güzelliklere. Aydedenin sihriyi gönderdiği gecelerde, uyuyarak çalma hayatından saatlerini. Gece-nin içinde yolculuğa çıkmayı unutma.

İçinde hiç ölmeyecek bir gençlik virüsü yarat ve kaç yaşında olursan ol, her zaman yirmi beş yaşında kalman gerektiğini unutma. Seni sen yapan yanlarından asla taviz verme. Onunla bir yaşam sürebilmen için, şartlar ne olursa olsun direnmeyi sakın unutma.

İçindeki seni katletmeye kalkma sakın.

Kendine vuracağın her darbenin seni senden biraz daha uzaklaştıracağını unutma.

Korkma mahallenin delisi olmaktan. Doğrucular ne kadar çoğalrsa, hayt mutlaka daha iyi gidecektir, unutma.

Hatanın affedilmeyecek olanından kaç, ama hata yapmayayım diye de zıyan etme yıllarını. Unutma ki hiç hata yapmayan bir insan hayatta yapabileceklerini en iyisini yapamamış demektir. Korkma insanca korkularından ve korkunun kendisinden çok virgülünün beklentisinin daha korkutucu olduğunu unutma.

Bir anlamı olsun kendinle yaptığın kavgalarının. Ve hep ileriye taşısın seni. Kendin ile kavgalara attığın adımlardan korkma.

Açık bırak pencereni ve sabah güneşinin rüzgarı önüne katarak perdelerle yapacağın raksa dönük olsun bakışların.

Küçükük mutluluklarının görkemine inandır kendini ve gülümse.

Umutların bitmesine asla izin verme...

[MART2008 YIL:8 SAYI:36]

Şirin ARSLAN
11 TM / A

B.A.L LİMANINDAN UYARILAR

BAL Limanından sizlere ... Şu anda BAL Lima-
nı'ndasınız. Kalemler yoldaşınız, kitaplar ar-
kadaşınız, geleceğe ümitli bakışınız, evde pişen
aşınız , sorularla savaşıyorsunuz ve daha bir sürü şey ...

Dokuzuncu sınıfa başlar başlamaz ÖSS (yeni şek-
liyle YGS-LYS) vapuruna ayak bastınız . Hedefi-
niz sınavı kazanmak bu zorlu yolculukta gerek
okul gerekse dershanenin katkılarıyla başarmaya
çalışıyorsunuz. Rotanız belli : **'İyi bir üniversi-
te.'** Kaptanınız rehber hocanız

Dört yılda açılan bir denizdesiniz. Kiminiz yeni
başladı bu yolculuğa. Kiminiz bu yolcuğun orta-
sında ve kiminizde sonuna yaklaşıyor bu yolculu-
ğun.

Ama bir çoğunuz vapurla seyahat etmeyi sevmi-
yor. Nasıl olsa vaktim var. Dört yıl vapurla ulaş-
cağıma son yıl uçakla ulaşırım diyor . Bunu söyle-
mekle hayatının en büyük yanlışını yapıyor.

Uçakla ulaşmaya karar verenlere diyorumki ;

Günümüz şartlarına baktığımızda vapurunmu
yoksa uçağımı güvenilir olduğunugayet iyi bili-
yorsunuz. Vapurla seyahat etmek hem daha gü-
venli hem de daha rahat. Konularınızı üst üste yı-
ğacağımıza teker teker çözmeniz hem daha verimli
hem de sizi yormaz.

**"Bu yolculukta boğulmamanız ve kaza geçir-
memeniz dileğiyle..."**

Bilal SOYSAL - 10 FEN - E / MART-NİSAN 2010

◆ **SEN BU KOŞUYU KAYBEDER MİYDİN YİĞİDİM, GÖLGEN
ÇELME TAKMASAYDI.**

◆ **KUSURU KENDİNE SÖYLENMEYEN KUSURUNU HÜNER
SANIR.**

◆ **GÖK GÜRLEYİNCE HIRSIZ NAMUSLU OLUR.**

◆ **ÖYLE HOROZLAR VARDIR KI ÖTTÜKLERİ İÇİN GÜNEŞİN
DOĞDUĞUNU SANIRLAR.**

◆ **HASTAYI DOKTOR İYİ EDER ÜCRETİ DOKTOR ALIR.**

◆ **GÖKTE DÜĞÜN VAR DESELER KADINLAR MERDİVEN
KURMAYA KALKAR.**

◆ **AKILLI KİŞİ AKLININ EFENDİSİ OLUR, APTAL İSE UŞAĞI.**

◆ **KELE "YIKANDIN MI"DIYE SORMUŞLAR "TARANDIM BİLE"
DEMİŞ.**

◆ **TANRILAR!.. ALLAH BELANIZI VERSİN.**

◆ **GEÇMİŞE GÜLLE ATANIN, GELECEĞİNE TOP ATARLAR.**

◆ **LİSE ÖĞRENCİSİ EMEKLİ ORTAOKUL ÖĞRENCİSİDİR.**

◆ **NUTUKLAR FİKİRLERİ SAKLAMAK İÇİN ATILIR.**

◆ **HER KALBİN ÇARPINTISI, ECELİN AYAK SESİDİR.**

◆ **HAK YENİLİR AMA HAZMEDİLEMEZ.**

◆ **ÜZÜLMEK İSTİYORUM AMA ZAMAN BULAMIYORUM.**

◆ **EN NAMUSLU BENİM, NAMUSSUZUM.**

◆ **İYİ İNSANLAR LAFIN ÜSTÜNE GELİR, DİĞERLERİ İSE LAFIN
ALTINDA KALIRLAR.**

◆ **NE GÜNLERE KALDIK EY GAZÎ HÜNKAR, EŞŞEK SİLAHTAR
OLDU KATIR MÜHÜRDAR**

EKİM 2001 SAYI : 6

Bir Gün

Bir gün ta uzaklardan bir fırtına esecek
Dağıtacak o güzelim saçlarını tel tel
Kurutacak aşkımız için akan gözyaşlarını
Alıp götüreceksende kalan birkaç anımı

Bir gün bir yağmur yağacak delice
Islatacak bizleri baştan başa
Karışacak göz yaşların yağmur damlalarına
Silinecek zihninde kalan en güzel günlerimiz

Bir gün kızgın bir güneş doğacak
Yakıp kavuracak her tarafı sıcakıyla
Belki de sende kalan son resmimi
İşte o güneş avuçlarının içinde yakacak

Kadir Çiftçi 10/FEN D (18. Sayı)

HANI ...

Hani bana söz vermiştin be GÖNLÜM
Üzmeyecektin kendini bu denli
Hani beraber karar vermiştik be GÖZÜM
Akatmayacaktın yaşları yağmur gibi

Hani oturup konuşacaktık ya senle
Eksiltmeyecektin, eksiltmeyecektin gülümsemeni be
DUDAKLARIM
Ardından gitmeyecektin, gitmeyecektin be AYAKLARIM.

**ŞİFA AYDIN 10FEN/C
(MART2008 YIL:8 SAYI:36)**

DEAD AND DANCE

Hiç ölmediğim kadar katyım işte
Katyım erisem eski sulara çivit
Erisem aşınmış çiniler boyu lümpen
Seyirlik bir macera olurum sana

Çamura çivi sapla ve çiz yolunu
Seni benden iyi kim anlatır hayatta
Tiftiklenmiştir ömrüm bela körüklemekten
İhanet kaç mermi birden alırken namlusuna

Düşündün efsunlu odalara gömüp başını
Gaftı bohçalardandı genliğin bir ışına
Bozulan niyetlere yersiz cüretlere inat
Ben uzaktım yapraklıydım esrikti yemişlerim

Aşk yatkındı gölgemde hamak kurmaya
Sözlerin ve öpüşlerin çarpıp geri sekti
Bu bahçeyi sen düşürdün aklıma
Anlında upuzun Çukurova sıcakı

Dudaklarında hala çapkın bir veda
Kantıydın on beşinde evi terk ettiğinin
Git eller okşasın hüznünü sevincini
Ben zaten öykülerini severim sevdalılarım

Öykülerini severim yanlış ama ısrarcı
Sen kirlendikçe toprağa akan çalmlı
Şaşırma vişnelerin çöküyor diye
Bahçen kuruyor diye üzülme

Kahverengi gözlerimle yeşil bakmayı
Geldiğim gün çiçek açan biber fideleri
Hatırına erteledim bu bedduaya
Dilerim ektiğin hiçbir şey büyümesin!...

**HAYRETTİN TOY 11TM/C
MART2008 YIL:8 SAYI:36**

YÜREĞİMDEKİ SON HÜZÜN

Soğuk bir kış günüydü, ellerim çenemde
Yarısı kırık pencerenin önündeyim
Gözümdeki gözlüğü çıkarıp baktım çevreme Gördüm ki
insanlar mutsuz insanların durumu elim
Yürüyorlardı sonsuzluğa cıoğru yapıyarak Herkes bir
dilim ekmek derdinde
Yuvalar mahvediliyorcu tatlı vaadlere kanılarak
Buruk bir sızı vardı yüreğimde
Küçücük çocuklar çıplak ayakları
Soğuktan nasırlanmış elleriye
Hayata gülücükler saçarak yaşama çabasında
Ana bütün tebessümler yapmacık kalplerde derin bir sızı
Balıkçı ağında ki balıklar misali çırpıyorlar
Hayat onlar için acımasız ve manasız.
Onların bildikleri tek kelime var Sefalet
Mutluluk sevgimi bunlarda neydi
Öyle bir şeyi şimdiye kadar hiç yaşamamışlardı.
Ve hiç bir zaman da yaşamayacaklardı.
Lügatlarında böyle bir kelimeye yer yoktu
Zaten kötü sözlerle sözlükleri bi, hayli kabarıklaşmıştı.
Ellerinden tutup hayata bağlayan kimse yok.
Azık torbalarına habire birşeyler tıkıştırmak istiyorlar
Ama torbada ki koskocaman deliğin farkında değiller.
Bütün uğraşlar boşuna elden gelen birşey yok.
Sonsuluğa doğru akıp giden zaman nehrinde
Ufacık bir damlayız bir o yana bir bu yana
Akıp gidiyoruz hiç bir şeyin farkına varmadan
Bizim tek bir arzumuz var şu üçgünlük dünyada
Bir dilim ekmek ve bir dilim sevgi

Abdurrahman Gültekin 10 TM/A

Bu gün 6 eylül 2001
İlk bir rüzgar esmekte
Birazdan ezan okuyacak
Ne zor şeymiş yaşamaya çalışmak
İyi olmak hayatı sevmek
İnsan hayatı hayallerden mi ibaret acaba?
Ölüm anında bile
Yaşamayı hayal etmek
Mutluluğu hayal etmek
Umudu çizmek
Duvarlara taşlara
Kuş işte ne anlar benim halimden
Aslına bakarsan
Beni anlayan hiç kimse yok
Bunları yazdığım kalem bile
Gülüyor bana
Saçma diyor bütün bunlar
Umut saçma, hayal saçma
Beklemek saçma
Saçma herşey saçma
Nasıl anlatmalı bilmiyorum!
Nasıl bir şeydirki
Bu taşıdığım beden
Sudan çıkan bir balık gibi
Çırpınmakta her an
Sessiz ve çığlıksız
Ama hiç ölmeyen
Ruhun daralması demek
Bu mudur acep!
Hani büyükler hep der ya
Hayatı henüz tanımıyoruzuz
Hayatımı tanıyorum yoksa
Bana hayatı tanıtan kim
Sıra dışı çevremmi
Yoksa bana sadık olmayan
Dostlarım mı?
Bana sadık olan ne peki
Koca bir hiç...

Nuriye NURAL

Okulumuzda fidan dikimi yapıldı

Okulumuz beden eğitimi öğretmeni Ziya Sütçü yönetiminde okulun çeşitli yerlerine fidan dikimi gerçekleştirilmiştir.

Değerler Eğitimi Çalışmalarımız

Değerler eğitimi çerçevesinde okulumuzda çok güzel çalışmalara imza atılıyor. Bu konuda ilk çalışmamız "Saygı" konusunda olmuştur. Buna göre okulun çeşitli yerlerine, panolarına saygıyı anlatan resim ve yazılar asıldı. Ayrıca bir sandık kurularak öğrencilerimizin güzel buldukları, saygı ile ilgili davranışları bu kutuya atmaları istendi. En güzel saygı davranışları örnek olarak gösterilecektir. Bu çalışma kapsamında her ay bir konu belirlenecektir. Bu çalışma değerler eğitimi ekibi ve etik kulübü tarafından organize edilmektedir.

DİRENİŞİ GÖĞÜSLEYEN KELİMELE

Umut kokan dizelerin olmalı
Direnışı şahlandıran
Toprak kokan tenin olmalı
Sevdanın habercisi çiçekler
Güneşle birlikte doğmalı
Ellerin karanlığı yaran
Bir kurşun olmalı
Uzanmalı
Arşın gözyaşlarının değdiği evlere
Ruhuna matemini bildiren
Şarkıların olmalı
Dudaklarından dökülen
Mücadeleyi göğüsleyen kelimelerle dolmalı
Kokularına teskin
Bakışların olmalı
Boğmalı acıya and içmiş her seli
Derin yaralara inat yaşayan
Bedenin olmalı
Sarmalı bahara muhtaç her yeri
Çilenin anıtı anaların olmalı
Her biri birbirinden cesur durmalı zorbay
Umudun yaftası çığlıkların olmalı
Haykırışlarla doğrulmalı
Gece ağarınca
Yalnızlığa düşkün ruhun olmalı
Sabaha aleviyle uyanmalı
Kalabalığa karışan
Meydanlara sevdayı haykıran
Bir direnişçi doğmalı...

İsmail ŞAT - 12 FEN D / Mart 2012

HANGİ HAREKET HANGİ ÜLKEYE AİT?

- Bir el direksiyonda sarkıyorsa (Chicago)
- **Bir el direksiyonda, diğeri kornadaysa (New York)**
- Bir el direksiyonda, diğeri gazetede, ayak kesin bir şekilde pedalındaysa (Boston)
- **Her iki elde direksiyonda, gözler kapalı, her iki ayak da frende ve korkuyla tir tir titriyorsa (California'da bir Ohio'lu)**
- Hem el kol hareketi yapılıp hem de ayak gaz pedalından ayrılmıyorsa, sürücü arka koltuktakine bir şey anlatmak için arkaya dönüyorsa (İtalya)
- **Bir el kornada, bir el dışarıda, bir kulak cep telefonunda, diğer kulak yüksek sesle müzik dinliyor, ayak gaz pedalında, gözlerde onda bunda, sürücü yanındaki arabadan biriyle konuşuyorsa (Türkiye) ☺**

Vahide YILDIRIM - 10 FEN A / Mart 2009

DERSLER

Banane görüntünün yansımasından
Çıkmış aklım başımdan
Deli divane oldum 100'ün aşkından
Hayırdır inşallah

Aramızdaki bağ a polar kovalent
Çok sıkı artık beni bu kent
Banane bağların durumundan
Ben daha ayakkabımı bağlayamazken

Ben hazırlarım Büyük Selçuklu
Hoca ister Anadolu Selçuklu
Ben severim tostu bol bol sucuklu

Ders resim
Bilmem ben nedir resim
Boya kokusu aklımdı aldı
Dalmışım için için

Ders Biyoloji
Ama benim bozuk psikoloji
Akıl yok beyin arızalı
Biyoloji yaptı beni geri zekalı

Bu ders Matematik
Konu Analitik
Yaptım bir delilik
Girdim Matematik sınavına
Aldım bir birlik

Ders Fizik
Oldum yazılıda ezik
Yaptım bir kerizlik
Aldım yine bir birlik

Ders Kimya
Uyuyayım yine sıralarda
Hoca anlatıyor molü
Görüyorum kendimi sayarlarda

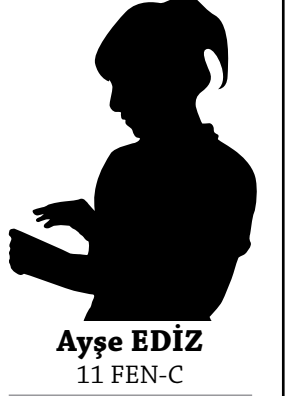
Ders İngilizce
Hoca girdi işin içine
Hoca doldurmuş tahtayı
Bilmem ne bu işkence

ESMERAD 9-C (33. Sayı)

HER ŞEYE RAĞMEN YAŞAMAK GÜZEL ŞEY

Bazen, hani olur ya yüreğin daralır. Kendini boşlukta sallanan, kırılmış bir dal gibi hissedersin. Sesin yetmez haykırmaya bazı şeylere hayata. Dipsiz bir kuyuda her an daha da karanlığa gömüldüğünü, her saniyesinin yalnızlığa yalnızlık kattığını hissedersin. Hani alıp başını başka diyarlara gitmek istersin ya...

İşte o zaman anla ki yüreğinde bir şey esik hem de yüreğinin en tamamlayıcısı olan bir şey. Sevgi... Duygularının doruk noktası...

Ayşe EDİZ
11 FEN-C

Böyle hissettiğin zaman, sev arkadaşım. Ölesiye sev. Delice sev. Boşver Dünya'yı, hiç usanmadan ara sevgiyi, ara aşkı. Unutma ki elbette yürekten sınırsız olan, yüreklerinden sevgiyi, aşkı eksik etmeyen insanlar da var. Belki sen hep yüreğini kabuk bağlayarak taşlanmış, acıma duygusunu yitirip vicdanları nasırlaşmış insanlarla bir arada oldun ama sevgiye layık olan insanların varlığına da inan.

Kuşları sev. Toprağı sev, gökyüzünü sev. Rest çek yaşadığın bütün geçmişe. Belki zamanı başa döndüremezsin ama olduğun noktadan yeniden başla hayata. Unutma ki, önünde aşman gerken upuzun bir yol var daha. Senin bu yolu ayakta ve dimdik aşabilmen için güce ihtiyacın var. Güçlü ol. Bunun için de sevmen gerektiğini unutma. Hayatındaki enerji kaynağının senin yüreğinden etrafı aydınlatan sevgi feneri olduğunu unutma.

Sev, ama her zaman sev. Her şeye rağmen sev. Masum bir çocuğun yüreğiyle sev ki hiçbir şey seni yıldırmasın hayattan. Unutma ki İclal Aydın'ın dediği gibi **"Her şeye rağmen yaşamak güzeldir"**.

Kasım 2002 Sayı : 14

ŞEHİT MEHMET DESTANI

Nankör bir kurşun menzillenir ala şafağınsa gecenin
Tahammülsüz çirkin silahtan teslim
Bir lazha bile dolmadan son ömrümden,
Uzay emanet etti mermiyi göğüsünden

Bir anda zaman durdu.
Şeytanın kuyruğu sıkıştı melek haykırdı
Kainat sustu konuşamazdı.
Şahit olmamıştı bugüne değin,
Bir güneşin bir bedende çırpınışına

Olamazdı
Mehmetler ölmez ölemezdi
Yaşamla ölüm arasındaki ince çizgiyi
Ortadan ikiye bölemezdi

Kuşlar dondu düştü yere
Birden durdu evreni silkeleyen rüzgar
Havada asılı kaldı ağaçtan düşen meyveler
Zemzem durdu akmadı
Akan sadece Mehmet'in
Al bayraktan dökülen al kanydı

Birden her şey birden oldu
Birden ateş düştü Kayşayla'nın donan ciğerine
Yaktı kavurdu
Birden gözlerden dökülen yaşlar kristalleşip
Yerlerde paramparça

Yerle gök selamlaştı o gece
Şehitler ülkesine yer titreterek daldı
Ölüm hiç kimseyle böyle yakışmamış
Kimse bu kadar onurlu öleme

Ah
Taş duvarlara sıçrayan bir damla kan
Aşına yüreklerde bir yara kaldı

ŞABAN DAŞ 11-FEN-E / HAZİRAN 2011

SEN BENDE GİZLİSİN

Merhaba nefes!
 Aslında seni sen yapan benim
 Ama şimdi baş tacı olan sen
 Şimdi bana diyeceksin ki
 Ben olmasaydım nefes olur muydu?
 Peki...
 Ben, olmasaydım nefes olur muydu?
 Olmazdı elbet
 Sen olmasaydın
 Bu yürek; nefes yapacak başka birini bulurdu
 Başkasını severdi böyle delice
 Korkusuzca başkasına bakardı
 Başkasına adardı yüreğini
 Ve başkasını sarardı yüreğiyle
 Ama ben olmasam
 Kim nefes derdi ki sana
 Kim seni böyle yaratırdı ki
 Kim seni solurdu her nefeste
 Ve hangi gözlerde yaşam kaynağı olurdun böyle
 Yani Nefes...
 Ben olmasaydım sen de olmazdın
 Ben seni bu kadar çok sevmesem
 Sen bu kadar değerli ve bu kadar güzel olmazdın
 Ama her şeye rağmen seviyorum seni
 Sen benim yaşam kaynağımsın
 O gözlerde saklıyorum bütün duygularımı, hislerimi
 Al yüreğimi ve sakla
 Kimselere de gösterme bulamasın
 Bulamasın hiç kimse yüreğimi
 Seni de bulmuş olacak Yüreğim... Nefesim...
 Nefesim...

ECEM ÖRGEN 9-C / NİSAN 2014

MEKTUPTAKİ İZLER

Sessizlik buhranında delice yağın bir yağmurdu
 Sen işitmedin, bu başkaldıran sitemi
 Bilemezdin bendeki o korku mecalini
 Kükreyen yer, buğulanan gök, tükenen bendim
 Bilmez bu yalnızlık, düşündüm her gece,
 Meyhude geçen zamanlar, mutema umutlar silinince;
 Umut rüzgarları esti. Medbaht gönlümde.
 Bu handa, son yolcu olmak kabil miydi kaderimde?
 Geçti önümden, ömrün telhis satırları.
 İşte geçiyor gençliğim, ne çare!
 Bahsetmeden olur mu? Bu çırpınan yüreğimden.
 İşte sevdiğim, oturmuş, "Tarat içinde."
 Bir yaprak misali savruldu, göçmen misali dolaştım
 El ekmeği. Muhtaç oldum. Dara düştüm.
 Kader pençesinde kıvrıldım, isyan bayrağı çektim
 Bu hicranı gömdüm, en kuytu ve karanlık köşelere
 Bir "tebessüm" denedim, belki kapanır bu yara diye
 Zaman sinsice ardını bilmeden, sükutu bozmadan,
 ilerler
 Körpe bir vücuda, içe sığmayan arzu ve isteklere
 Temiz kalpliyyken, bu varlığıma, hayallerime
 Acımadan alıp kıydı, çocukluk ve gençliğime
 Şimdi bu ebedi intizarı, maziye sığdırmak
 Ağarmış saçları, buruşmuş ihtiyara bir hande
 Yüreğime bir sevgi, kalbine bir ışık tuttu.
 Son satırı tamamlarken, şöyle denildi.
 Tükeniverdi umutlar, denizler kükredti;
 İki yana düştü kolu, yaşlı gözleriyle.

EMİNE BULUT / Mart 2004 Sayı : 21

KALEMİN AĞZINDAN

Gecelerde yıldızlar doğar üzerimize;
 Sönük yıldızlar...
 Karanlıkta gölgesini kaybetmiş bulutlar,
 Aynı kaderi paylaşan yalanlar.
 Yüreğimde aynı ayak izleri
 Ve bir grup kendini bilmezlerin alkış sesleri.
 Kapatırken göz kapaklarını Dünya'ya;
 Yalanına, dostuna elveda demek...
 Ya da esaretin kılıç kesmez boynunu
 Gövdesinden ayırmak...
 Aynı arzuya ve aynı inatla çarpışırdı
 Yüreğimiz.
 Aynı kalemle savaşmayı öğrendik.
 Yok olurken insanlığımızın
 Üstüne umutlar yağdırdık.
 Biz ne güneşler getirdik.
 Aydınlığımıza hediye.
 Hüznün, kederin ve nefretin boynunu vurduk
 Mutsuzluğumuzda.
 Ve kalemın ağzından tarihler yazardık
 Yurduna hasret bir insanın
 Aynı sevgiye sevdasına.
 Balıklara anlatırdık destanını binbir zaferin.
 Bitmez; tükenmez kalemın elini öperdik
 Serinlerin gülüşünde gençliğe
 Ve arkasında saklanmış cehaletin
 Dizini döverdük.

ORHAN ALPHAN 11 TM - A Ocak 2003 Sayı: 16

YOKLUĞUNDA BEN

Parçalanmış yüreğimle gidiyorum buralardan
 Nefesini hissedemeyeceğim kadar uzaklara
 Yağın yağmurlar faydasız artık
 Boş ver ıslansın pencerelerim...
 Sözler anlamsız
 Hele birde bir şeyler kalmışsa mazide
 Gözlerimin sahibidir hayalin
 İstemesen de sahipsiz kalamaz gözlerim...
 Bırak fotoğrafların kalsın ellerimde
 Avunabileceğim bir tek onlar kalmış zaten...
 Artık güneş doğmaz gecelerine biliyorum
 Karanlığa alışacağım gibi alışmalıyım yokluğuna
 Tüm hayallerimi nehirlere atmalyım
 Alıp götürmeliler benden uzaklara
 Çünkü hepsinde ama hepsinde sen varsın
 Cüzdanımda sakladığım umutlarımı başkalarına
 satmalıyım
 Artık işime yaramazlar...
 Yarınlarım yarınlarda kalsın hep
 Ha kış ha bahar ne fark eder
 Hani bana beni unut diyorsun ya
 Nefes almayı unutursam bir gün
 Bir zahmet seni de unuturum o zaman
 İcini ferah tut gidiyorum işte
 Bir daha gelip dikilmem karşına
 Tutmam ellerini bakmam gözüne
 Sensizlik kazmak demekse de mezarımı...
 Gittiğim yerde bir zindan bulurum kendime
 Taksalar kelepçeleri ellerime
 Vursalar zincirleri tüm bedenime
 Kaksalar da uçurumları önüme
 Biliyorum hasretine dayanamaz bu yürek
 Uzaktan uzağa izleyecektir bu gözler seni
 Sesini duymasam da olur
 Bir daha bakamazsam da gözlerine derinden...
 Emin ol görmezsin yaşlı gözlerimi
 Duymazsın feryatlarımı
 Tek varlığım bile yetiyorsa seni rahatsız etmeye
 Şimdiden özür diliyorum affet beni
 Artık bu elimde değil inan ne yapayım ölümüne
 sevdiğimi sanmıştım seni
 Her gün ama her gün ölüyorum ...
 Nereden bilecektin
 Seni EZELİNE sevdiğimi...

**ŞİFA AYDIN 10 FEN/C
 (MART 2008 YIL:8 SAYI:36)**

İSMİ TARAFINDAN TERK EDİLMİŞ ŞİİR: BİR ŞİİR

-Bir şiir yaz bana
 İçinde alabildiğince hüznün olsun
 Hasretin buram buram koksun
 Ruhum, bedenim hasretinle dolsun
 -Bir şiir yaz bana
 İçinde alabildiğince özlem olsun
 Özlemine tıka basa doyayım
 -Ve bir şiir yaz bana

Umulur ki...
 İçinde alabildiğince mutluluk olsun
 Sevinçten göz pınarlarım kurusun
 İçimde kelekler uçuşsun
 Beni benden alsın
 Ve bir şiir yaz bana
 İçinde alabildiğince 'sen' olsun
 Diş çıkararak bir çocuk gibi
 Huzursuz olan ruhum
 Huzur bulsun
 İçim dışım sen olsun
 Ve bir şiir yaz bana
 İçinde alabildiğince biz olalım
 Kimsenin ayak basmadığı yerlerde
 Sade ve sadece ikimiz olalım
 Sen ve ben sevdiğim
 Sade ve sadece 'biz' olalım...

**Muammer ŞEKER 11-D
 Ekim-Kasım 2013**

KARANLIK IŞIKLAR

Karanlık bir mağaranın içindeyim
 Susuz solmuş bir çiçek gibi
 Çıkmak kurtulmak istiyorum bu karma karışık
 labirentten
 İçine atılmış aç bir fare gibi
 Köşeden köşeye dolaniyorum
 Elimde bir fener: pilsiz, bir mum ateşsiz, bir ip
 uçsuz
 Her mumu yakışımda meçhul bir rüzgar hakim
 oluyor
 Etrafıma ateşime
 Her adım atışımda karşıma dikilen koca başlı
 dikilen bir yılan gibi
 Düşmeme sebep otan dikitler, hele başımı
 Vurmamak için eğildiğim sarkıtlar.
 Sanki prangalara vuruldum gidiyorum meçhule
 Ben... Ben meçhul biri dolaniyorum
 meçhullerde
 Benliğimi arıyorum
 Kendimi bulursam belki kurtulabilirim
 Bu kapkaranlık yerden
 Düşünüyorum da bu ben miydim?
 Yoksa mağaramın girişinde bekleyen oışık mı?
 Aslında ben o ışıkım
 Işık ama ışığı yanlısı tarafa doğrultan bir ışık
 Bu ışığı daha önce mağaraya tutsaydım
 Belki de kurtulabilirdim bu yerden
 Ama tükenmeyen çareler bana?
 Bir ışık bulma umudunu doğuruyordu
 şimdi gözlerim bile bana en büyük ışık
 Gözlerim ve ışıklar...

Orhan Alphan 10 TM Nisan 2002 Sayı: 11

KELİMELER ve SİRLAR

Kelimeler, onlar "gerçeğin beceriksiz avcıları".
Ve anlamlarını yitirdiklerinde artık herşey anlamını yitirmeye başlar. Kelimeler yeryüzündeki en anlamlı dağlar, denizler ve sıyrılıp gelirler insanoğlunun yorgun dudaklarından.

Serap SOYLU
10 TM-A

Ve sözcüklerin işbirliği yapıp, bir daha oradan ayrılmamak üzere yerleştikleri hüznü dolu sayfalar "kitaplar". O onlar yaşamların yorgun yanlarından, suskun geçmişlerinden ve sevdalarımızın durgun denizlerinden sıyrılıp geldiler. Onlar asla ihanet etmediler, ki yolculuklarımızda bile bizimlediler. Bir şehirden ayrılırken ve başka iklimlere konarken ömrümüz, başucumuzda titreyen ellerimizde ve sır dolu avuçlarımızdaydılar. Onlar bazı insanların yapamadıklarını yapmış ve sokulmuşlardı hayatlarımıza, kök salmışlardı. Onlar hep oradaydılar, asla terk edip gitmediler bizi, konmadılar başka iklimlere, terk etmeye gönülleri razı değildi ve yoldaşımız olma kararı aldılar.

Ve bir şehre gidememenin sebep olduğu, kanlı gözlerimizle, ağırlaşmış göz kapaklarımızla, ılık ellerimizle, yetim avuçlarımızla aldık yıllarımıza onları. İçtik doyusuya bütün sırlarını bize verdiler onlar ve aldık beynimizin yorgun bir yanına. Tereddüt etmedik alırken koynumuza sözcüklerin sırlarını. Ve aynı yolda yürüdük bitkin düşmüş yapraklar arasında. Unutmadığımız yıllarımız yazılıydı onlarda, belki de unuttuğumuz. Kimisinde yitirilmiş bir aşk, rutubetli, soğuk, çıplak ve küçücük bir evde sadece ölmek için yaşamaya çalışan yüreği ezik bir aile kimisinde bir şehrin ağlanmış sokakları yağmalanmış kaldırımları ve gecenin bir saatinde denize vurmuş ayın o sihirli, gizemli ışığı saklıydı. Özlenmiş bir çocukluk, kar yağın sabahları, gidilmesi imkansız bir şehir ve o şehrin uykusuz geceleri... Onlar hep böyle yazıldılar ve asla ihanet etmediler kendilerinin yazılmış oldukları satırlara. Çıkarırsanız yanımızdaydılar, tek istedikleri dertleşmekti ve ortak kalmaktı acılı sonbaharlarına ömürlerinin. Bizim mevsimlerimiz ise hep kalabalıktı.

Hele sonbahar. Pencereleden usulca baktığımız caddelerde. sokaklarda bir zamanlar küçücük bir çocuğu sevindirmiş şeker dolusu renkli renkli poşetleri. usulca dökülen sonbahar yaprakları, ayrılık rüzgarları. Herşey vardı sokaklarda. Ama bir mevsimin, bir hazan mevsiminin verdiği yorgunluk, yalnızlık ve hep bir sonsuzluk derinlik vardı ömrümüzde.

Yalnızlığımızda cadedekileri büyüttükçe, onlar kendi kalabalığında her zaman yalnızlardı. "Oysaki mevsimler gelir geçer, bu gönüller sever göçer" diyor bir şarkıda. Kelimelerde kalırdı yıllarımızın içinde ve hasretlerimizde saklılardı. Kelimeler sırlarını, sevdalarını satmayanlardı.

Mayıs 2002 Sayı : 12

KÖTÜ BİR RÜYADAYIM

Kötü bir rüyadayım
Her şey gözümün önünde
Çektiğim acıları görüyorum
Düşüyorum
Ağlıyorum

Rüyamda bir kuyudayım
Bağrımları duyuyorum
Dilim kesiliyor paslı bir bıçakla
Anlayamıyorum

Sevdiğim kıızı görüyorum
Sevdamızın türküsünü söylüyor
Türkü bitmiyor
Soramıyorum

Rüyamdan uyanıyorum
Denizi görüyorum
Denizin adı ölüm.

Erdal KAVAK 11/TM (27. Sayı)

ÖĞRET ONA

ABD
eski devlet başkanı Abraham
Lincoln'un oğlunun öğretmenine yazdığı
mektup.

Öğrenmesi gerekli biliyorum; tüm insanların dürüst ve adil olmadığını, fakat şunu da öğret ona; her alçağa karşı bir kahraman her bencil politikaya karşı kendini adanmış bir lider vardır. Her düşmana karşı bir dost olduğunu öğret ona.

Zaman alacak biliyorum, fakat eğer öğretebilirsen kazanılan bir doların, bulunan beş dolardan daha değerli olduğunu öğret.

Kaybetmeyi öğrenmesini öğret ona ve kazanmaktan neşe duymayı. Eğer yapabilirsen, sessiz kahramanlıkların gizemini öğret ona. Bırak erken öğrensin, zorbalara görünüşte galip olduklarını... Kısırcağıktan uzaklara yönelt onu. Eğer

yapabilirsen; ona kitapların mucizelerini öğret. Fakat ona; gökyüzündeki kuşların, güneşin yüzü önündeki arıların ve yemyeşil yamaçtaki çiçeklerin ebedi gizemini düşünebileceği zamanlar da tanı.

Okulda hata yapmanın, hile yapmaktan daha onurlu olduğunu öğret ona. Ona kendi fikirlerine inanmasını öğret. Herkes ona yanlış olduğunu söylediğinde nazik insanlara karşı nazik, sert insanlara karşı sert olmasını öğret ona. Herkes birbirine takılmış bir yönde giderken kitleleri izlemeyecek gücü vermeye çalış oğluma.

Tüm insanların dinlenmesini ve sadece iyi olanları almasını öğret. Eğer yapabilirsen üzüldüğünde bile nasıl gülümseyebileceğini öğret ona. Gözyaşlarında hiçbir utanç olmadığını öğret.

Herkesin sadece kendi iyiliği için çalıştığına insanlara dudak bükmesini öğret ve aşırı ilgiye dikkat etmesini...

Ona kuvvetini ve beynini en yüksek fiyata satmasını fakat hiçbir zaman kalbine ve ruhuna fiyat etiketi koymamasını öğret. Uluyan bir insan kalabalığına kulaklarını tıkamasını öğret.

Ona nazik davran ama onu kucaklama çünkü ancak ateş çeliği saflaştırır. Bırak sabırsız olacak kadar cesaretine sahip olsun. Bırak cesur olacak kadar sabırlı olsun.

Ona her zaman kendine karşı derin inanç taşımasını öğret. Böylece insanlığa karşı da derin bir inanç taşıyacaktır.

Hazırlayan; SÜHEYL GÜNEY 11-C / NİSAN 2014

SENSİZ OLMUYOR

Sensiz bir akşamda yine resimlerine bakarak, yazıyorum
bunu anne,
Sensiz olmuyor!
Bir yağmurdan sonra üşüyen bir kuşa benzetirim kendimi.
Sensiz geceleri korkuyorum, yaşamaktan umutsuzum,
Sensiz olmuyor anne
Yine bir anneler gününde resmine bakarak avutuyorum
kendimi
Sensiz olmuyor.

Fatime YÜZEN 9D - Mart 2001 Sayı 2

PAYİZ DİSA BÊ ÎNSAF

Pel digevizin li erda, vaye dîsa payîz hat
'Ewrên xemgîn kulên xwe dilop dilop dirêjin
Ji behna wan dilopan perçe dibin hemû lat
Çiya ji derdê xwe îro hemû stran dibêjin

Fîskaniyek digere dengê bayê demsalê ye
Ew ji vêga stûxwar e li xwe derda kirye bar
Bi êşkere dike feryad wekî dengê xeyalê ye
U li piştê hemu xweza bi nalîn u zare zar

Çiqa heyf e ku payîzê hilkir buhara gula
Bi yek carî tar û mar kir hêviyên deşt û çiya
Dara bê pel hişt û pêre nalînek xiste dilê
Tava rûçîçek fetisand bi erîşên taviya

Ho demsalo! De bêje tu çima weha xedarî
Ka çi bû sûc û gunehê vê xwezaya reben
Ev eziyet cefa çima, çima ewqas azarî
Ma ne dibê bejî weka buharê biraştê ken

Êdi pel weşiyarî carekê ji nû nayêne darê
Gelî rût bûn, bênder rût bûn, dilêman rut
Payîzê rehme nekîr man di hevya buharê
Ey buhar eşqa bê limin yeqin wekî hût.

LEYLA GÖRKEN - 10/A

"Ahmedi Hani İnanç ve Kültür Derneği Liselerarası
Kürtçe Şiir Yarışmasının İl altıncısı olan şiir"

ACI

Bekar umutlardan ibarettir hayatım
Soğuk kaldırım ve soğuk lambalarında
Gözlerim arar seni, hasret güneşe
Güneşim sensin bulut gözlerimde
Duygularım yaşlandı bu sonsuz yolda
Ben yaşlı ve kırılğan olmasam da
Umutlarım yaşlı ve bekar
Sensiz günlere ah olsun bu aşk şarkıları
Satılığa çıkmış aşk hikayem, ne acı
Neden acı, hep acı birikmiş damarlarıma
Gene sensiz bu akşamın koynunda
Yağmur çisiler oldu yüreğime
Bir melodi kulağımda ah-u zar
Yüreğime bata bata...
Mevsimin çıplaklığı örtmüş bedenimi
Ruhum karanlıklara oldu nöbetçi
Birileri çalmış olmalı mürekkebimi
Duygularım bir şey ifade etmez
Neden böyle yağmur gülü
Sen çaldıysan kalbimi
Nedir bu gizem sendeki
Hayattayken tattırdın ölümü
Bana ver hadi kalbimi;
İstemiyorum anlamsız aşkı...
Savaş var caddelerde;
Ve ben o savaşın ortasında
Sana güvenmekte olan bir insan...
Korkularım bir merminin ucunda
Çırpınır sana bakarak
Tut o zaman ellerimden...

EŞREF İŞİK 12 FEN C / OCAK 2011

UMUT DOLU BİR YAŞAM

Kimimizin hiçe saydığı, görmezden geldiği kimimizinse sahip olduğu tek şey, yaşama sevincimiz" Umut!...

Sonbaharda göçüp giden, yeşeren yapraklarla yolu gözlenen kuşların bahara kanat çırpışı... Kimilerinin bir gece yarısı karanlıktan sıyrılıp yıldızlara ulaşmak için kurduğu köprü belki de...

Yaşamımızı idare ettirebilir miyiz, acaba ümit etmeden? Her defasında yıkılsa da başkaları tarafından vazgeçebilir miyiz, ümit etmekten, hayal kurmaktan, ve beklemekten! Her sonbahar yıkılanları baharda yeşertmekten bıkmaz mıyız? Kurduğumuz hayaller yeterli sebep midir bu bekleyiş için. İmkansızlıkla dolu bu hayatta nereye kadar tahammül edebiliriz, görüp gidenleri beklemeye? Beklemekten usanan hayat bağlarını koparanlarda ruhsuz bir bedenden başka geriye ne kalır?

Hep dünyayı bir sinema salonuna benzetirim. Hayat ise bir filmidir, Oyuncular bizleriz. Hep yeni yeni senaryolar yazılır. Bazen de senaryoları biz kendimiz yazarız. Hiç gerçek sevgiyi yaşayan gördünüz mü? Nerede o eski sevgiler... Kerem'in aşısı, Leyla'nın Mecnun' u misali. Var mı şimdi öyle

gerçek bir sevgi? Hayır çünkü filmin sonuna gelmişizdir. Yaşanan sevgiler geride kalmıştır. Hep bir hüsrana, her zaman bir üzüntü ve her zaman bir ayrılık...

Halbuki umutlarla dolu bir çok saf ve temiz kalplere sahip insanlar bu dünyada da her şey ve herkesten mutluluğu yakalayabilirler. Mesela anlamlı bir sonbahar gününün simgesi olan yaprak, o sonbaharda yaşanan anıyı, yeni yılda hiç ummadığımız birinden gelmiş bir kart, yeni ufuklar açan bir dizi özlü söz, bir konser yada bir piyes, o anda yapılan çılgınlıklar ve tadına varamadığımız, bir kağıt parçası, acıların paylaşılması ve dertlerin unutulmasını sağlayabilir.

Daha sayamadığımız bunlar gibi bir dizi umut dolu fakat, gerçekleşmesi mümkün olan sözler...

işte kişinin beynini kemiren kuşku canavarının, meydana getirdiği korku ve karamsarlık buhranından kurtulup her türlü takdirin üstüne çıkarak bayraklaşan katıksız umut dolu bir yaşama merhaba diyelim.

Betül AYDIN 10 tm/b 141 / Ekim 2002 Sayı : 13

YOKLUĞUNDA BEN

Parçalanmış yüreğimle gidiyorum buralardan
Nefesini hissedemeyeceğim kadar uzaklara
Yağan yağmurlar faydasız artık
Boş ver ıslansın pencerelerim...
Sözler anlamsız
Hele birde bir şeyler kalmışsa mazide
Gözlerimin sahibidir hayalin
İstemesen de sahipsiz kalamaz gözlerim...
Bırak fotoğrafların kalsın ellerimde
Avunabileceğim bir tek onlar kalmış zaten...
Artık güneş doğmaz gecelerine biliyorum
Karanlığa alışacağım gibi alışmalıyım
yokluğuna
Tüm hayallerimi nehirlerle atmalıyım
Alıp götürmeliler benden uzaklara
Çünkü hepsinde ama hepsinde sen varsın
Cüzdanımda sakladığım umutlarımı
başkalarına satmalıyım
Artık işime yaramazlar...
Yarımlarım yarınlarda kalsın hep
Ha kış ha bahar ne fark eder
Hani bana beni unuttu diyorsun ya
Nefes almayı unutursam bir gün
Bir zahmet seni de unutturum o zaman
İçini ferah tut gidiyorum işte
Bir daha gelip dikilmem karşına
Tutmam ellerini bakmam gözüne
Sensizlik kazmak demekse de mezarımı...
Gittiğim yerde bir zindan bulurum kendime
Taksalar kelepçeleri ellerime
Vursalar zincirleri tüm bedenime
Kazsalar da uçurumları önüme
Biliyorum hasretine dayanamaz bu yürek
Uzaktan uzağa izleyecektir bu gözler seni
Sesini duymasam da olur
Bir daha bakamazsam da gözlerine derinden...
Emin ol görmezsin yaşlı gözlerimi
Duymazsın feryatlarımı
Tek varlığım bile yetiyorsa seni rahatsız
etmeye
Şimdiden özür diliyorum affet beni
Artık bu elimde değil inan ne yapayım
ölümüne sevdiğimi sanmıştım seni
Her gün ama her gün ölüyorum ...
Nereden bilecektin
Seni EZELİNE sevdiğimi...

ŞİFA AYDIN 10 FEN/C
(MART 2008 YIL:8 SAYI:36)

NEFRET

Beynimizde yankılanan çığlıklar mıdır nefret?
Kalbimizi tetikleyip, onu tanımazcasına
irdeleyen bir olgu mudur?
Nefret; kendin için ağlamayıp, ruhunun senin
için ağlamasını sağlamaktır.
Nefret; her zaman bizden daha güçlü ve
bizden daha cesur bir duygudur.
Fuzuli insanların uyuşturucusudur.
Su gibi doğup, bataklık gibi yaşamaktır.
Boş bir sayfaya yan yana özgürlük kuşları
çizdikten sonra, bir çizgi çizip kuşları tel örgü
şekline getirmektedir.
Düşlerini ruhuna satmak mıdır nefret?
Bedenini kelepçelere, ruhunu prangalara
vurmaktır mıdır?
Karşıdaki insanın gözlerinden akan
tuzlu suyu, kendi gözlerindeki kor ateş ile
söndürmektir.
Gönül perdesini kaldırmadan, ruhuna kin
püskürtmektir.
İçimizde sürekli beslediğimiz bir can yarasıdır
nefret.
Gözyaşı diyarına düşüp içinden ıslanmadan
çıkmaktır.
Hazin bir insanı sözcük kusarak boğmaktır.
Sen gülerken, ruhunun amansızca
haykırmasıdır.
Canına ağlayıp, ruhuna gülümsemektir.
Bir güvercinin kantlarını koparıldıktan sonra
semalara salıvermektir.
Umut ışığımızla beslenen karanlıktır nefret.
Kardelen çiçeğinin ay ışığı ile açılmasıdır.
Ruhumuzdaki kirli duyguları süzüp
insanoğluna içirmektir şifa niyetine.
Umut ve sevgi saçan bir çocuğun sıcak
bakışlarını ruh soğukluğuyla dondurmaktır.
Terk-i diyar etmektir hayalperest benliğini.
Kendi hayal dünyadaki en önemli figürandır
nefret.
Demir dağları eritip bize ulaşan olağanüstü
destan kahramanımızdır nefret.
Onurlu özgürlüğünü onursuzluğa emanet
etmektir.
Fısıldayan gecelerde yalnızlığı ağlamaktır.
Şırıl şırıl akan duygular içerisinden ab-ı
hayatı çıkarmaktır.
Ve kim ne derse desin
Demir dağları eritip bize ulaşan olağanüstü
destan kahramanımızdır nefret.

ALİ KAYA 11FEN A / OCAK 2011

MUTSUZ MUTLUNUN MUTLU DÜNYASI

Karanlık mıydı geceyi bu kadar sevensiz yapan; yoksa gece miydi karanlığı korkunçlaştıran, bilmiyordum. Bildiğim tek şey uçsuz bucaksız bir karanlığın ortasında olduğumdu. Ansızın yalnızlık duvarımı yıkıp geçen bir ses duydum:

"mutluluktan ölüyorum".
Kulaklarıma inanmamıştım. Bu acı ile haykıran ses mutluluktan ölüyordu. İnsan hiç mutlu olduğu için acı çeker miydi? Sesin sahibi gittikçe yaklaşıyor, bir nevi hüznümü kovalıyordu. Adımlar sıklaştı ve karşı kaldırımda durdu. Oturduğum köşenin en kuytu karanlıklarına gömüldüm. Bu mutlu yabancıyla sohbet etme niyetinde

Serap SOYLU
10 TM-A

değildim; fakat olan olmuş, beni fark etmişti. **"Merhaba mahzun prenses"** dedi. Bu lafı ilk söyleyişinde içime dokunmasına rağmen daha sonraları sesindeki ılık ifade ve yüzündeki yumuşaklık neredeyse bu lafı kendi adım atar kadar sevmeme sebep oldu. **"Ne o! Selamı alınmayacak kadar çirkin biri miyim?"** uzun zamandan beri yüzüm mutlulukla gerilmemişti. Hafif bir tebessüm bile yanaklarımı acıtmaya yetmişti. Bu duruma içten içe üzülüm ve selamına karşılık verdim. Konuşmam onu cesaretlendirmiş olacaktı ki, gelip yanıma oturdu. Çimen yeşili gözlerini gözlerime dikti. Şimdiye kadar hiçbir bakıştan bu denli rahatsız olmamıştım. Bu durumu fark edip dalgınlıkla gözlerini yere dikti, gülümsemesi silinmişti. O an kendinden bir kez daha nefret ettim. Bir mutsuzluk girdabı gibiydim; hayatımda ilk kez gördüğüm insanı bile bir bakışta mutsuzluğa sürükliyorum. **"Nedir seni böyle yapan?"** diye sordum. Sanki yüzümdeki mutsuzluğu silmek istiyordum. Tıpkı bir bebeği susturmak için ağzına reçelli emzik vermek gibiydi. Soruma gülümseyerek cevap verdi. **"Mutluyum, çünkü tek kuruş param yok."** Gözlerini yerden kaldırıp gözlerime dikmişti. **"Mutluyum, çünkü bu devlet beni yönetmiyor..."** ve böyle bir sürü ilginç laflar. Dayanamayıp o kilit soruyu sorduğum ana kadar her şey yolundaydı. **"Peki öyleyse, neden acıyla 'mutluluktan ölüyorum' diye bağırıyor-sun?"** Dolu dolu gözlerle cevap verdi. **"Ölüyorum çünkü mutluluğumu anlatacak tek bir dostum bile yok."**

Ekim 2004 Sayı 23

XEYAL

Xeyal ji bûne xeyal, ey egîde behal
Sal derbasbûn disa, gotin mane betal
'Emir qediya xwîn bune hestir, edî mirin ji neçar
Ne şev ê ne roj ê dil ê gel tim şiyar

Ger em yek bin, ber neyara merxas bin
Ger em dijwar bin, wek şûr ê siwar bin
Niviskar e dirok, ew dizane hevî bi dawî nabin
Hevî azadî ye, azadî ronîya çavan...
Pêşeroj xerib ê jib o nezan
Nezan hundabûyi ye ku nebe şivan,
Tac bi şewq ê li sere xwendevanan
Xwendevan azad in li her ci û waran,
Ey hevalê min î ciwan bi xwendine bejin berxwedan

Ziman xemla jiyane ye, rêbere bav u kalan
Ew dil e can e, eslê fêrzan e
Bi zar bikin serhildan, serhildan bikin serkeftin
Ka bejin, e ku ziman nizane, serkeftine çi zane

Şev di tariya xwe de ma bi tene, heyv bêhbur
Welaten xweş ji rojen geş hiştin gelek dûr
Çend hezar sal çûn, birin he ji kur
Nîne derman ne li 'erd ne li 'ezman ne li bakûr ne li
Nîne derman heta Kurdî neyê zîman

Esma TAKAK

"Ahmedi Hani İnanç ve Kültür Derneği Liselerarası Kürtçe Şiir Yarışmasının İl beşincisi olan şiir"

SADECE GÜLÜMSE

Genç kız üzgün görünen yabancıya gülümsedi, Adam kendini daha iyi hissetti. Geçmişte bir arkadaşının yaptığı iyiliği hatırladı, Ve ona teşekkür mektubu yazdı. Bu mektup arkadaşının o kadar çok hoşuna gitti ki, Yemek yediği lokantada garsona iyi bir bahşiş verdi. Bu bahşişin miktarına şaşırın garson, Paranın bir kısmını yolda gördüğü bir fakire verdi. Fakir adam çok sevindi, Çünkü iki gündür ağzına bir lokma bile koymamıştı. Yemeğini bitirdikten sonra, Kaldığı izbe eve gitmek üzere yola koyuldu. Yolda soğuktan titreyen bir köpek yavrusuna rastladı, ve alıp onu eve götürdü. Soğuktan kurtulup başını sokacak bir yer bulduğu için, köpek çok mutluydu. Gece evde yangın çıktı, köpek yavrusu havlamaya başladı. Bütün ev halkını uyandıran kadar havladı. Ve böylece yangından herkes kurtuldu. Kurtulan çocuklardan birisi büyüdü, ve Cumhurbaşkanı oldu. Bunların hepsinin nedeni masum sıcak ve içten bir **GÜLÜMSEME** idi.

Melek DEMİRKAL / Ekim 2001 Sayı : 5

BİR HAYAL KUR

Bir hayal kur, geleceğinle ilgili içinde,
Aşk olsun, sevgi olsun, mutluluk olsun
Kötülük dalgası hiç uğramasın, o sahillere
Hep dalgalansın saçların
Rüzgarda usulca
Sevdiğin herkes orda olsun

Bir hayal kur, geleceğinle ilgili içinde,
Şefkat olsun, sevinç olsun, özgürlük olsun
Hüzün yağmuru hiç yağmasın oralara
Hep bir gülümseme olsun dudaklarında
Sevdiğin her şey yanında olsun.

Ve Bir hayal kur, geleceğinle ilgili
O hayal sadece ve sadece senin istediğin gibi olsun...

TUĞÇE ARSLAN 9-G

ÖZGÜRLÜK

Kanadı kırılmıştı,
Annesine eteğine tutunan çocuk gibi,
Tutunmuştu ağacın dallarına,
Uçmak istiyordu içinde büyük bir özlemle,
Kavuşmak istiyordu,
Aşklarına ve en çok da özgürlüğüne,
Kanlar damlıyordu kanatlarından, ama gözlerinde yaş yoktu,
Annem söylemişti bana daha çocukken, kuşlar ağlayamazmış,
Beni andırıyordu bakışları, çaresizdi.
Tutunacağı sert bir dal kalmıştı yeryüzünde kırık kanatlarıyla,
Onun gibiydim,
Bir sevdiğim vardı bana benden daha yakın, Ama bir o kadar da uzak.
Özgürlüğüm vardı,
bir gün uyanacak da benimle kucaklaşacak diye özlemle beklediğim.

RENGİN ERGÜL

SENSİZLİĞİN ACISI

Sustum, hep haykırmak isterken delice.

Acı çektim hep mutlu olmak yerine.

Nefesimle bir başıma kaldığım bu aşk çölünde,

Adını andım, geçen her saniye.

Artık gözlerimi kapatmaya korkar oldum gecelerde,

Şeytan uğruyor o anda düşlerime,

İsrar ediyor onu unut diye.

Korku kaplıyor içimi bak yine,

Korkunun nedeni sensizliktir belki de.

Eninde sonunda geri dönersin diye,

Nedensiz bekledim seni her gece.

Sessizce içimi kemiren tüm gerçeklere,

En içten duygularıyla baş kaldırdım, yine.

Ne zaman uğrasan düşlerime,

Seviniyorum, en azından seni düşlerimde görüyorum diye.

İşkence gibi gelse de yokluğun yüreğime,

Küçücük bir dünyanın olsa bile içimde,

Çok geç olmadan dön gel, bütün benliğimle.

O eski günlere dönelim, olalım yine bak hep birlikte.

Kalbim ağrıyor senden ayrı geçen her gece.

Acı verse de seni beklemek gecelerce,

Ceza gibi olsa bile razıyım, sen yeter ki bekle de.

İsrarla beklerim,

Senin uğruna ölmem gerekse bile...

Zehra GÖKMEN - 11-B / Mart 2012

SEVGİYİ ARAMAK

Hangi birimiz bir arayış içerisinde değiliz? Mutlaka hepimizin aradığı birşeyler vardır.

Ama çoğumuz, ne aradığımızın farkında bile değiliz. Hem, nasıl olalım ki? Bulunması ve sahip olunması gereken o kadar çok şey ortadayken, hangi birine öncelik tanımlanabilir? Kaldı ki öncelik verdiğiniz her neyse, onu yakalaya bilme şansınız ne kadar dır?

Kimi mutluluk arar; kimi para, kimi sağlık, kimi iş, kimi arkadaş, kimi eş, kimi sevgili arar...

Biri daha önce sahip olunup da sonra kaybedilen değerleri aramak... Diğeri ise hiç elde edilemeyenleri...

Ve bu işin müthiş bir heyecanı vardır.

Hatta kimi zaman coşkusu... Acaba hangisi daha heyecan vericidir? Kaybedilenleri aramak yoksa hiç elde edilmeyenleri aramak mı? Ve bulduğumuzda acaba hangisi bizi daha fazla coşturabilir? Acaba bu değeri ne kadar muhafaza edebiliriz? Tabiki herkese göre değişir... Çünkü herkesin kendine göre öncelikleri vardır. Ama bu arayışlarda en önemlisi sağlık olsa gerek!

Çünkü sağlık olmadıkça diğerlerinin hiç bir anlamı yoktur. İkinci öncelik ise sevgidir, sevgiyi aramaktır... Sevginin olmadığı bir düşünce biliyor musunuz? Sevmenin ve sevilmenin olmadığı bir dünya... Her halde çok tatsız tuzsuz bir yer olurdu. İnsan da olmazdı.

Ne varki sevgi bir duygudur... Yani soyut bir değerdir el ile konmuş gibi buluna bilecek somut bir sonuç değildir. İnanın ruhunda bulunur, ve herkesin içinde vardır. Buna rağmen kimimiz bu sevgiyi arar durur. Ve bu arayış bir ömür boyu bile sürebilir

Belki şarkıların sözleri bir sevgiliye dönüktür. Öyle dile getirilmiş, öyle yazılmış olabilir. Ama burada aslen aranan şey sevginin kendisidir, onun bahsedildiği sevgili değil...

Çünkü sevgi yoksa, onun şekillendiren, hayata geçiren sevgili de yok demektir. Sonuç olarak sevginin aranacağı yer, insanın kendi iç dünyasındadır. Asla bir başkası ya da bir başka meta değildir.

Haziran 2001 Sayı : 4

Hülya TOĞ

Roni BATTİ
10/D / Ocak 2011

GİZLİ SEVDA VE ELEŞTİRİSİ

Hani bir sevgili vardı
Yedi sekiz sene önce
Dün yolda rastladım
Sevindi beni görünce.

Seni sordu
Hiç değişmedi dedim
Bildiğin gibi
Anlıyordu

Sokakta ayak üstü
Konuştuk ordan burdan
Evlenmiş, çocukları olmuş
Bir kız, bir oğlan

Mesutmuş, kocasını seviyormuş
Kendilerininmiş evleri...
Bir suçlu gibi ezik
Sana selam söyledi.

BEHÇET NECATİGİL

Necatigil, 4'lük ve kısa dizelerle yazmayı seviyor. Süsten arındırılmış bir dil kullanıyor. Burda işin kolayına kaçmıyor. İlla eski sevgili de okuyucuyu avlayacak olan şey, taraflardan birinin ağzı ile konuşmaktır. Atilla İlhan'ın 3. Şahsın şiiri gibi şair burda şair burda taraflardan birine anlattırarak yerine ikisinin ortaklaşa bu şiiri erkeğe anlatıyor. Anlıyordu... Necatigil okuyucu açısından bilgiyi bilerek mutlaklaştırıyor. "Kendilerininmiş evleri", yani belli bir gelirleri var borçlu değiller. "Bir suçlu gibi ezik..." Necatigil'de hiçbir sözcük tesadüf değildir. Sevgilim derken karşılıklı bir aşk yaşandığını gösteriyor. Beraber sinemaya gidilmiş, bir şeyler paylaşılmış ama ayrılmışlar. Bu ayrılma büyük bir kavga ile olmamış. Çünkü sevgilisinin arkada-

şını görünce seviniyor, konuşmaya başlıyor. İçtenlikle davranıyorlar birbirlerine. Bu yüzden ayrılığın sebebi kız olamaz. "Değişmedi... Bildiğin gibi..." ifadelerine göre bu adam hiç evlenmemiş. Birine bağlanmak istemeyen bir adam ama anlaşılıyor ki kızın adam üstünde hala bir etkisi var. İz bırakmış. Bırakıp giden kadın olsaydı suçluluk duygusu karşılaşma anında hissedilirdi. Ama burda gayet sevecen davranıp, sevgilisini soruyor. Kızda da hala o eski sevdadan bir şeylerin var olduğunu gösteriyor bize şair.

Gözlem şiiridir. Şiir kısa ama yoğun. Tesadüf yoktur. Hiçbir sözcük, hiçbir ek boluna ve tesadüf değildir. Somutlaştırma şiiridir.

KADRİ SÖYLEMEZ 11/E

ŞEMŞİ SEVMEK

Merhaba sevgili...
Uzun zamandır seni düşünüyorum.
İçinin güzelliğini,
Akıllıca saflığını,
Dolu dolu ilmini,
Kendi farkındalığını düşünüyorum.
"Şems" diyorum durup dururken
Defalarca tekrarlıyorum
Şems, Şems'i Tebrizi, Tebrizli Şems.
İlmi bol, şanı yüce, nuru yüksek insan.
Celaleddin'i Rumi'nin göz bebeği, can yoldaşı
Onuyeniden doğduran insan.
Güzel insan, şems.
Ne vardı o zaman yaşasaydım.
Ne olurdu, bir kerecik görseydim seni
Hakka seninle yürüseydim.
Aynı yolu paylaşıyorduk,
Aynı zamanda, aynı yerde ve aynı mekanda,
Sana en yakın yerde olsaydım.
O kadar yücesin ki, o kadar gerçeksin ki
Senden çok çok seneler sonra yaşadığım halde
Müslüman insan, gerçek insan kavramını
Senle tanıştımda öğrendim,
Seni tanıdıktan sonra rabbime şükrettim. Şimdi daha
çok anlıyorum Rumi'yi
Senden ayrı düştüğünde ne ızdıraplar, ne azaplar
çektığını
Mevlana ile kıyaslamak bana düşmez ama,
En az onun kadar seviyorum seni.
Peygamberimizin cennetteki komşusu
Büyük adam, aşık olduğum kişi...
Kırk kuralın vardı senin,
Kalbime, aklıma, düşüncelerime yazıyorum.
Bayrak taşır gibi, el üstünde tutup
Yolumda dimdik yürüyorum.
Seni kendime sırdaş, yoluma yoldaş,
Hayatıma arkadaş kabul ediyorum,
Seni kalp gözümle görüp sana dokunuyorum,
O kadar şanslıyım ki dün rüyamda gördüm seni
Sen semada otururken,
Ben yerde seni izliyordum.
Öyle aşkıttım ki sana bak bak doyamıyordum.
Yüzün belli belirsiz nurdan görünmüyor.
Nurunla kamaşan gözlerimin, ağladığını görme diye
El açıp dua ediyorum Rabbime.
Yağmur yağıyor...
Hala ağlıyorum çünkü sen yağmurla inip yanıma
geliyorsun.
Gerçekten elmi tutuyorsun.
Aynı yolda yürüyoruz.
"Merhaba sevgili" diyorum sana,
Şemsim diyorum defalarca
Uyanıyorum...
Gözlerim hafif nemli.
Tuttuğun sağ elim mis gibi kokuyor.
Öpüyorum, öpüyorum.
Hakkımı helal et ya Şems'i
Seni Seviyorum...

Elif DURSUN 10-D 563 / Ocak 2013 Sayı 54

Buzul dağı,öpmez ki çöllerin dudağını
Güçlü barut, okşamaz ki alevlerin yanağını
Özlemdir aslında kalbimdeki aşk cananı
Ne kuyunun aşığı buldu ne sarayın kadını
Yusuf da değil, Züleyha da; sensin bu derdin dermanı

Muhammed Ali Duman 10\B

ÜZGÜNÜM

Üzgünüm anlatmaya
Senden söz etmek
Ve seni konuşmaya
Zira bozulmuş, yozlaşmışsın artık
Yitirmiş ve unutmuşsun değerlerini
Üzülmez, aldırılmazsın
Artık ölümleri
Aldırılmazsın artık
Ağlayan, ağlatılan gülleri
Soğuk caddelerde
Aç susuz uyur çocuklar
Yağmur altında
Paltosuz, ceketsiz kalmış kadınlar
Ve yorgun bedenleriyle işportaya düşmüş
yaşlılar
Süt bekleyen bebekler
Ve şefkat arayan çocuklar
Ama sen aldırılmazsın bunlara
Zira dalmışsın, bunlardan soyutlanmış
hayallerine
Ve sınımsız sarılmışsın yorganına
Üzülmez ve aldırılmaz olmuşsun
Ezilen ve ezdirilen insanlara
Deprem olmuş
Sel basmış beşikleri
Hayaller yıkılmış
Kana bulanmış rüyalar
Çocuklar korkar
İnsanlar ağlar
Kime ne?
Bana ne?
Varya benim eğlencem, oyunum
Mutluluyum ya
Gülüyorum ya
Aldırmam ben onu
Düşünmem ben kan kusanı
Kan kusturmanı
Bırakın ısırsın umutları, hayalleri
Zehirlesin yaşamları
Benden uzak ya!
Beni ısırmıyor ya!

Rıdvan ÇİDAM 9-F (29. Sayı)

V HIZIYLA YAŞAM

Yalanlar üzerine bina olmaz.
Olur diyenden bir halt olmaz.
Zaman yaramaz bir velet
Ele avuca sığmaz.
Elini versen kolunu kapan
Yalancıklar uslu durmaz.
Mizaç taviz hoş görünme!
Hiçbir kul hatasız olmaz.
Dağ başı dumansız olmaz.
İzinsiz yapraklar solmaz.
Dibi delik bu bardağın,
Hiçbir zaman içi dolmaz.
Rabbena bir emir verir.
Kainattan bir 'cıt' çıkmaz.
İsrafil bir sur üfletir,
Taş üstünde taş bırakmaz.

Sanat detaylara gizlenir.
Detaylar hüküm sultanı bu aralar.
Kasvetin pabucuna kamçı bağlar, yaralar
Ellerin zülüm kokarsa, gölgeni adalet
koyalara.
Huy yıkansa külhanlarda, hak aratır
köteğini
Dünya! Çek üzerimden ellerini

Doğa habersiz yol bulamaz.
Dengesiz kanatla kuş uçmaz.
Kuzu kendiliğinden yüzmeyi bilmez.
Sarrafa bir gümüş parlatır,
Hiçbir zaman altın olmaz.
Bir dağdan bin kişi düşer
Bir tırmanan mutlu olmaz.
Bir gün düşersen eğer
Azrail'den başka elinden tutan olmaz.
Herkeseye yaranmaya çalışma
Bin hayırdan bir cefa doğsa
Müteşekkir kul bulunmaz.
Dünya benim diye gerinme!
Kefenden gayrı mülkün kalmaz.
Bedenler ezilir ruha eziyet edilemez.
V hızıyla Filistin'e düşen bir bombanın
Tesiri hiçbir fizikçi tarafından ölçülemez.
Yüzü düşmüş insanların
Bir çizikten Allah'ı göremez.

KABİLCEVZ ŞAİRİ
Şaban DAŞ
11 FEN E
Ocak 2011

YAŞAM FELSEFESİ

Gürültünün ve patırtının ortasında
sükunetle dolaş,
Sessizliğin içinde huzur bulduğunu unutma.
Başka türlü davranmak açıkça gerekmedikçe
Herkesle dost olmaya çalış
Ama kimseye teslim olma.
Telaşsız açık ve seçik konuş.
Başkalarının kulak ver.
Aptal ve cahil oldukları zaman bile dinle
onları;
Çünkü dünyada herkesin bir hikayesi vardır.
Yalnız planlarının değil,
Başarılarında tadını çıkarmaya çalış
Ne kadar küçük olursa olsun işinle ilgilen:
Hayattaki dayanığın odur.
Olduğun gibi görün,
Sevmediğin zaman sever gibi yapma
Aşka burun kıvrma sakın:
O çöl ortasında çimenli bir yerdir

Yılların geçmesine öfkelenme
Gençliğe yakışan şeyler
Gülümseyerek teslim et geçmişe
Ara sıra isyana yönelecek gibi olursan bile
Hatırla ki,
Kainatı yargılamak imkansızdır.
Onun için kavgalarını sürdürürken bile
Kendi kendinle barış içinde ol.
Görmeye çalış ki,
Bütün pisliğine ve kalleşliğine rağmen
DÜNYA GÜZELDİR

ŞEVVAL ÖRS

TEK KİŞİ

Ne çok boşluk var hayatlarımızda
Tüm boşlukları dolduracak da Tek Kişi
Birçok kişiyi sevebilirsiniz
Birçok kişi hayatınıza girmiş olabilir
Ama sadece tek kişi için gözyaşı dökersiniz
Gözyaşı ile birlikte birkaç kelime dökülür
Kurumuş çatlak dudaklarınızdan
Biraz sitem, biraz özlem ve biraz da aşk
vardır kelimelerinizde
Yutkunursunuz bir süre sonra
Kelimeler susmuştur, sessizlik konuşur o an
Gözünüzün önünde perdelenmiş gibi her
yerde onu görürsünüz
Her şey size onu hatırlatır
Bir şiirin mısralarında mesela
Mesela mırıldandığımız şarkı nakaratlarında
Mesela kitap sayfalarında
Mesela yağmur damlalarında
Mesela gülen bir çocuğun gözlerinde
Hepsini sayamam gerçi
Sonra buruk bir gülümseme yerleşir
yüzünüze
Ondan kalan anıların bir gün bu kadar can
yakacağı hiç aklına gelmemişti oysa
Hayatın en acı gerçeği olan ayrılıkla
tanışmadan önce
Bir daha asla görmeyeceksin Onu
Belki bugün görürüm umuduyla
uyanacaksınız her sabah
Gece takvim yapraklarını sayıp
Günlere büyük, siyah çarpılar atan sen
değilmişsin gibi
Unutamazsın Onu
Kalbinin derinliklerinde kalacak her zaman
Her zaman ve TEK KİŞİ olarak...

Şevval SÜTCÜ 9-F

KAĞIT PARÇASI

Bir varmış, bir yokmuş. Daha paranın olmadığı bir
zamanda “mutluluk, sevgi, duyarlılık” gibi
duygular varmış. Ta ki Lidyahılar parayı bulduktan
sonra (Ben Lidyahıları suçlamıyorum, insanlığın böyle
olacağını bilselerdi, öyle bir şey yapmazlardı :)) bu
duygular yerini “kin, nefret, bencillik” bırakmış.
İnsanoğlu akıl almaz bir değişiklik yaşamış. “Para”
denilen bu kağıt parçası için insanlar birbirine kin
tutmuş, biri birini kırmış, hatta bununla da kalmayıp
birbirini öldürmeye başlamışlar. Böyle şeylere hiç ge-
rek yok. Doğru düzgün yaşayabiliriz. Ama galiba biz
insanoğlu olarak biraz macera peşindeyiz. Ama mace-
ra için ille de birilerini öldürmene ya da yaralamana
gerek yok. Çok da macera istiyorsan gidip de uçaktan
paraşütle atlayabilirsin ya da Everest’te falan tırmana
bilirsin yani seçenek çok. Uzun lafın kısısı ne demiş
büyüklerimiz “Her şey para değil” Mesela uyku be-
dava :) Onun dışında sevgi, şefkat, mutluluk da pa-
rayla değil, bunlar söz ve davranışla kazanılacak şeyler
Ben zaten “Para kötü bir şey, para olmasın demi-
yorum!” Sadece ölçülü ve adil bir şekilde kullanılsın.
Böyle bir dünyayı hayal etmekte güzel.

Bu arda hayal kurmak da bedava... ☺

Tuğçe ARSLAN 9-G

Ferhat AYHAN 10/B / Ocak 2014

Ferhat AYHAN 10/B / Ocak 2013

Okulumuz Rehberlik Faaliyetleri

- **Okulumuz felsefe öğretmeni Neslihan Eren tarafından bilgi kuramı dersi kapsamında 11. Sınıflarda münazara yarışmaları düzenlendi.**
- 04 Mart 2015 tarihinde 9/A,B,C,D,E,F,G,H sınıfı kız öğrencilerine üreme sağlığı, hijyen ve beslenme konulu seminer batman İl Sağlık Müdürlüğü eğitim personelleri Yasemin Sevim ve Saime Varış tarafından verildi.
- Fizyoterapist Zekeriya Kaynak 19 Şubat 2015 tarihinde 10. Sınıf öğrencilerimize meslek tanıtım semineri vermiştir.
- **İnşaat mühendisi Gülcan Evin Öncü 25 Şubat 2015 tarihinde 10. Sınıf öğrencilerimize meslek tanıtım semineri vermiştir.**

ZAMAN

Hayat çok tuhaf... Çocukken zaman çok yavaş geçer. Sonra bir bakmışsın elli yaşına gelmişsin. Ve çokluğundan ne kalmışsa hepsi bir kutuya sığmıştır. Eski tozlu bir kutuya. Oysa ne kadar da çok istersin büyüme-yi. Tek başınalığı, hayatın senin olmasını, sadece senin... Kimse olmasın istersin. Hiç sonu olmayan yollarda yürümek, yeni çıkan filmleri izlemek, uzun gecelere uyuyup dipsiz sabahlara uyanmak istersin. Pir ben olsun benim içimde dersin, Ama büyüsün çocuk, tokatlar her zamanki patavatsızlığıyla yüzüne işlerken sen büyüsün. Hayat seni söndürmeye çalıştıkça sen alevlenirsin. Ümitlenirsin çocuk... Aldanırsın, sonrada kırılırsın, paramparça olursun. Herkesi kendin gibi saf sanarsın. Zaten en çok da bu yüzden günahkarsın, Zaman geçer, yaralar büyür, umutlar biter, alevler söner ve sen büyüsün. Zaman ne de çabuk geçiyor... Evet, büyüsün, kelimeler kifayetsiz, yaşlı ve de sahipsiz. Ama üzülme çocuk, Her hayatın yağmurlu günleri vardır. Ve olmalıda, Bak gördün mü çocuk? İnsanlar seni hiçe saydı. Ne çok gördün, ne çok söndün, ne çok yandı. Her defasında bu son sandın. Ama aldandın. Ah zavallı çocuk Hiç düşünmez minisin sen? Yine bir sondasın işte...

Hilal RÜZGAR
11-D

ÖZGÜRLÜK

Yıkık evin köhnemiş duvarlarına
Kanla yazılmış sevdâ şiirleri
Yaşlı bir kadının anıları kadar narin
Yeni doğmuş bir bebeğin kalbi kadar saf
Yıldızlar kadar uzak
Elini uzatsan tutarcasına yakın

Güneşe ulaşmaya çalışan kardelen gibi
Kollarını güneşe aç
Güneşi görünce bırakacaksın esaret çığlıklarını
Ve o zaman anlayacaksın
Zafere giden yollarda
Çiçekler açmadığını
Ve o zaman anlayacaksın
Başarıya pembe bulutlardan atlayarak ulaşamadığını...

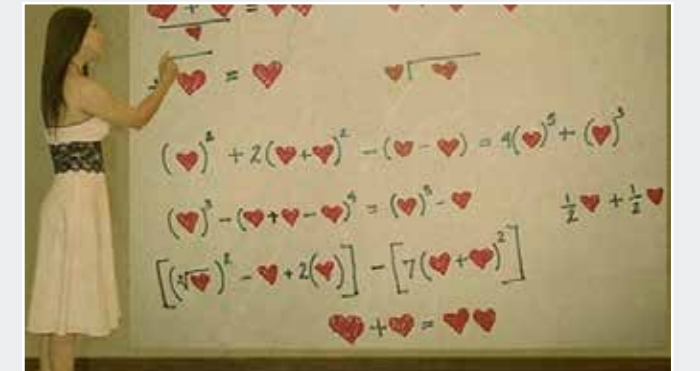
Çıkar rüzgarın kelepçesini;
Salacak sonra yıldızlar,

Dağlar koşacak denize doğru,
Çıkar rüzgarın kelepçesini;
Savrulsun saçların...
Hayallerini yıldızlara as,
Sonra batır divitini gecenin karanlık okkasına
Ve sonra yaz mavi gökyüzüne özgürlüğünü,
Kır hâpishanelerin duvarlarını
Çıkar ışıkların peçesini
Aç mezarları
Özgür ruhlar çıksın ortaya.
Uçur bütün tutsak kuşları,
Uyanışın kır çiçeklerinin
Toprağı parçalayışı gibi olmalı...
Her haykırışın
Patlayan bir volkan gibi olmalı
Uzanan her avuçta özgürlük olmalı

ZAHİDE AY 9-G

Peki yeniden başlamaya gücün varmı?

Sayısalcının Aşkı

Türev tanem bir tanem! Bir sigma işareti kadar kıvrak, bir pi sayısı kadar sonsuz sevgilim Sana olan sevgimin limitleri sonsuzluğa ulaşıyor. Bir bakışın kalbimde matris kadar derin etkiler yapıyor. Kalem gibi kaşların trigonometri kadar karışık saçların

Tebeşir kokusu gibi burnumda tütüyor. Çarpanlara ayrılmayan denklem gibi nazlanma Senden mektup almak integral almaktan daha zor. Bilinmeyenlerimiz farklı olsa bile plinomlar gibiyiz. Eğer böyle devam ederse seni keşfedilmemiş dizi kuralları gibi izleyeceğim. Seninle bir daire olalım; merkezde ben, etrafımda eşit uzaklıklarda sen Nereye baksam seni göreyim. Üzüntülerimiz teğet, sevinçlerimiz kiriş olsun. Birbirimize o kadar yakın olalım ki Yarıçaplarımızın litimi sifıra yaklaşsın Şu anda $y = ax + bc + c$ parabolünün iki ayrı kolu gibiysek de Bir gün tepe noktasında buluşacağız. Sana bir sinüs eğrisi gibi Sürekli k sabiti kadar bağlıyım,

Hiçbir parantez bizi ayıramaz.

Saim OKAN 10 TM/B (32. Sayı)

WELET

*Ey dergûşa min welet, ev dil her dem te divêt
Me derda li serte rê, pir delalî nav dil da.*

*Çıyayê te wek gul in, şevên te çav bi kilin
Avên te bi xul xulin, tu lawiki li mil da.*

*Rustemê te bi hêzin, Kawayê te bi rêzin
Hêviyên te li nêzin, tu axamey j'ewil da,*

*Tav û heyv hatin meydan, pir li te kirin seyran
Hetta ezel man heyran, genim ji ter simbil da.*

*Xweda te kir warê me, tu biyê eşq û yarê me
Te ker kir neyarê me, azadî ser te hil da.*

*Ewrên te xwin di rejîn, deştên te dert di mêjin
Dijmin tev dil qirêj in, bi wan dil ê te kul da.
Tu hevalê kesê baş, dest girtiye ê li paş
Ti cari rê nekî şaş, te li pisa qefil da*

*Te kesekî ne eşand, her dem xweştî weşand
Dijmin tîr ser te reşand, 'ezmana xwe kefil da*

*Megrî welat ê xemgîn, wê disa wer Silhedin
Dawî bi eş û birin, te bi xemlî di cil da*

*Seyda yê Bediuzzaman, aşiqê te Kurdistan
Xwest bibe fermî ziman, xebat dikir ji dil da.*

*Xanê helbest ser te got, dema digot dil disot
Gelek kesa te firot, nalîn te wek bilbil da.*

*Qire qira dengbejan, duayê xwey nimêjan
Dûr dikin dest dirêjan, ji wan çavê di kil da.*

*Bi destûra Xwedayê mezin, em ê bilez bibezin
Dijmin ji tirs bilerzîn, bêhn neştin d'bêvilda*

Zehra UGAR

*"Ahmedi Hani İnanç ve Kültür Derneği Liselerarası Kürtçe
Şiir Yarışmasının İl birincisi olan şiir"*

YOLCU

Yaşayabilmek için yola çıkmalıydık Hayatın tüm kahırlarını dokumalıydık ayak tabanlarımıza, Tüm acıları hissetmeliydi yüreklerimiz. Gözlerimiz geceyi eritebilmeliydi kararlılığında. Tüm dünyanın acılarını gömmeliydik avuçlarımıza yollara düşmeliydik. Bir dünya kurmalıydık önce göğüs kafeslerimizde. Sıcak nefeslerimizden can vermeliydik mezar taşlarının soğukluğuna. Sonra tam sevgilerimizi dar ağaçlarında terk etmeliydik. Dudaklarımızda can verebildiğimiz gülücükleri sunmalıydık gecelere ki bizim de kanayan yaralarımızın olduğunu görebilsinler-bizi de hissedebilsinler soluklarında, acıların karşısında durabilmek için yeni doğan günün tüm güzelliklerini taşımalıydık avuçlarımızda. İnançımızla cesaret, fedakarlığımızla renk vermeliydik kara toprağın bağrında baş kaldıran karanfillere. İçimizdeki hıncı sıkarken yumruğumuzda merhamet akmalıydı gözlerimizden. Yol düşlerimiz kadar genişti. Ab-ı hayatı ancak yarın gözbebeklerinde mezarını kazabilenler içecekti. Bu yolda yürüyebilmek için avuçlarımızda yeşertmeliydik, saçlarımıza gömdüğümüz yaprakları. Coşkumuz karışmalıydı ırmaklara, şafaklar rengini gözlerimizden almalıydı Hayatın kalbine akabilmek için bir damla olup karışmalıydık inanç ırmağına. Tüm güzellikleri için teşekkür etmeliydik yeni doğan güne. Ölümümüzü uçurum kenarlarında bırakıp daha güçlü çağlamalıydık ve, tüm kara düşleri hapsedip şafağın kızılığına ufku yakalayabilmek için yeniden düşmeliydik yollara.

Cuma SOYSAL

YOK OLUŞ

*Gönlümüzün çıldırarak limana vurduğu gün
Ashnda yok oluşun başladığı andı
Yokluğu iliklerimize kadar hissettiğimiz gündü
Ölümü hissedebileceğimiz her yana yaydığımız gündü
Ölüm uzaktı ashnda bize
Çıldırın gönlümüz itti bizi ölümün kucağına
Her şey sessiz, çaresiz ve yorgun
Çünkü olmayan sonu biliyor gibiydik
Yaşanabilecek her şey artık çok uzaktı bize
Yok oluş ölüme titreyerek gitmekle başladı
Sonra tadına varıldı
Ashnda tadı olmayan o kavramın.*

M. SALİH YORGUN 10- Y.DİL / Aralık 2013

*Özel lezzetler...
Özel lezzetler...*